

تاقى كوردنه وهى خوا حجلاله

بۇ بەندەكانى چى يەو چۈنە؟

عهلى باپير

MediaAmeerOffice

AliBapirw / عهلى باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

راڭمە ياندنى مەكتەپنى نەمىز

له ئۆره كۆمەتارەتەنەكەن ئەمەلەكەن
Stay in touch on social media
بىن ئەمەك بىر مۇراجا ئالماق

عهلى باپير / AliBapir

AliBapir

عهلى باپير / AliBapir

AliBapir / عهلى باپير

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

راڭمە ياندنى مەكتەپنى نەمىز

چاپى يەكەم

۲۰۰۳ ز
www.alibapir.net

۱۴۲۴ ك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(الم، أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ
يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ، وَلَقَدْ فَتَنَّا
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ) (المنكوت: ۱-۳)

پيشڪهش بڻ

بهو كه سانهي كه له تافيكردنه وه گاني خوادا خوراگرده بنو،
له كوورهي جه ربينراني جوراوجوردا سه ربه رزانه له كل
ددرده چنو، له سونگهي پاكي و چاكي مه عده نيانه وه
رووسووري نيرمو سه رفرازي نه ولا دهن.

پیناسی ئه م نامیلکه یه

خوینهره بهرپزهکان!

ئه م نامیلکه یه ی بهردهستان له ئه سل دا بریتیه له یه کیك له وتاره کانی بهنده که له شاری سلیمانی و له مزگه وتی جیهاد دا دراوه، له پوژی: (۱۹ موچه پرده می ۱۴۲۲ک) بهرانبهر به (۲۰۰۱/۴/۱۳) پاشان برای به پریم: ماموستا (فهروح مه جمود عه لی) وهك خوئی له سهر کاسیته وه هیناویه ته سهر قاقه زو پاش چاو پیداخشانده وه سووکه دهستکاری یه کی خویشم بو هه ندیک وشه و ته عبیری برای به پریم: کاک (مه لا بیلال قه لادزه یی) یش دووباره به خه تیکی خوش نووسیویه ته وه و ئاماده ی چاپی کردوه خوا پاداشتی ههره باش به و دووبرا به پریم ببه خشی و سوپاسیان ده که م و خوا وینه یان زور بکات.

پاشان به په سه ندو بگره پیوستیشم زانی که دوو بابته تی دیکه ش له باره ی تاقیکردنه وه (الابتلاء) وه بخه مه گه ل ئه م وتاره که بریتین له:

۱- (حه وت راستی گرنگ) جا هه رچه نده هه ندیک له و هه وت راستی یه تارادده یه ک لیکچوونیان له گه ل به شیك له خاله کانی وتاره که دا هه یه، به لام هه موویان شتی تازو باس نه کراویشیان هه ر تیدایه.

۲- (سی ئاگاداری پیوست) ئه مانیش بریتین له سی تیبینی و ئاگاداری بو به هه له دا نه چوون له چه مک و واتای تاقیکرانه وه (الابتلاء) دا، بوئه وه ی هه رکه سیك دووچاری هه ر به لاو کیشمه و گرفتیک بوو خه یالی وانه بی که ئه وه ده بیته مایه ی که فاره و پاکبوونه وه ی و له خوا نیزیکیبوونه وه ی! بی ئه وه ی سهرنج بدات که داخو له چ پییه که وه و به چ هویه ک و له چ هه ل و مهرجیک دا تووشی بووه!

کہواتہ:

ئەم نامیلکە یە سەرەنجام بۆتە سێ بەش:

۱- ھەوت پاستیی گرنگ لەبارە ی تاقیکرانە وەو.

۲- سێ ئاگاداری پێویست، بۆئەو ی بەھەلەدا نەچین.

۳- دەقی وتارەکە ی مزگەوتی جیھاد.

خوایە بەبەزەیی و بەخششی بێ سنووری خۆت ئەم بەرھەمە
بکە یە مایە ی بەرچاو پوونی زیاتری مسوولمانان لەبارە ی
تاقیکرانە وەو و ھیدایەتیشمان بەدە ی کەھەمیشە سەر بەرزانە
لەبەلەو گرفتاری یەکان دەرچین.

والحمد لله أولا و آخراً و باطناً و ظاهراً

۲۱ شعبان ۱۴۲۳ک

ز ۲۰۲۲/۱۰/۲۷

ئەحمەد داوا

MediaAmeerOffice

AliBapirw / عەل یاپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

راکەبەبەدە ی مەکتەبی لەمە ی

عەل یاپیر / AliBapir

AliBapir

عەل یاپیر / AliBapir

عەل یاپیر / AliBapir

به‌شی یه‌که‌م

حه‌وت راستیی گرنګ له‌بارهی تاقیکرانه‌وه‌وه

خوینره به‌پړه‌ګان! سه‌ختیی و درّواریی ئه‌م هل و مه‌رج و واقعی‌ه
که‌میلله‌تی مسولمان له‌کوردستان و عیراق و سه‌رجه‌م میلله‌تانی مسولمانیش
له‌سه‌رتاسه‌ری جیهانی ئیسلام دا پیدای تیده‌په‌رن له‌که‌ستان شی‌راوه‌ نیه.
وه‌بنده‌ پی‌ی وایه که‌بارودوځ و واقعی هینده سه‌خت و زه‌حمه‌ت و ئالوژ
که‌متر وایه به‌سه‌ر ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتبئ!

جا به‌پی‌ویستم زانی که‌ئهم حه‌وت راستیی‌یه که‌وره و گرنګه له‌بارهی
تاقیکردنه‌وه‌ی خوا جل و عز بؤ به‌نده‌ګانی (إِبتلاء الله لعباده) بخه‌مه‌پوو،
که‌مه‌رکامیکیان تیشکیکی دیکه - وپړای ده‌قی وتاره‌که - ده‌خاته سه‌ر ئه‌و
بابه‌ته گرنګ و هه‌ستیاره:

**یه‌که‌م: خوا نینسانس بؤ به‌ندایه‌تی کردن خوالقاندوه‌و
به‌ندایه‌تی نینسانیش بؤ خوا له‌میان‌ه‌س تاقیکرانه‌وه‌س دا ده‌بن:**

به‌ئ خوینره‌انی به‌پړ! ئه‌م راستیی‌یه راستیی‌یه‌کی یه‌کجار که‌وره و گرنګه
ئه‌ګه‌ر نه‌لین: که‌وره‌ترین راستیی‌یه له‌ژیانی مروّقد؛ خوای کار به‌جن
فه‌رموویه‌تی: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ) (الذ‌ریات: ۵۶) واته: وه جندو
مروّقم به‌س بؤ ئه‌وه دروستکردوون که‌بمپه‌رستن.

ناشکراشه که‌خوای په‌روه‌دگارو بئ وینه‌و بئ نیاز هیچ پی‌ویستی
به‌په‌رستن و به‌ندایه‌تی هیچ‌که‌س نیه، به‌لکو ئه‌وه دروستکراوه‌ګان
که‌به‌ندایه‌تی بؤ خوا کردنیان پی‌ویسته‌و مایه‌ی سه‌رفرازیی و ئازادیی و
به‌خته‌وه‌ریی راسته‌قینه‌یانه‌و، به‌بئ خواپه‌رستن و به‌ندایه‌تی بؤ خواکردن
گیروده‌ی دهردی کوشنده‌ی:

بتپه‌رستی و کویلايه‌تی کردن بؤ دروستکراوه‌ګان ده‌بن

جا له سونگه ی نه وه وه که خوای کار به جی سبانه و تعالی ویستی و ابووه
 که ئینسان به ئیراده ی نازادانه ی خو ی به ندایه تی بو خوا بکات، تاقیکرانه وه
 (ابتلاء) که ی بوته شتیکی پیویست و هه تمی، هه ربویه ش خوای به رزو مه زن
 له سه ره تای سوو په تی: (الدهر) دا نه و دوو مه سه له یه ی پیکه وه با سکر دوون:
 (إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا، إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّمَا
 شَاكَرًا وَإِنَّمَا كَفُورًا) (الانسان: ۲-۳).

واته: ئیمه موقوفمان له توره مه یه کی تی که ل دروست کردوه، چونکه
 تاقی ده که ی نه وه بو یه گپرا ومانه به بیسه رو ی نه وه. ئیمه پاسته پیمان
 پیشانداوه، جا سوپاسگوزار بی یان سپله.

دووه م: سروشتی نیسل امیش تاقیکرانه وه ی سروش
ده کانه شتیکی هه تمی:

به ئی ئیسلامیک که تاکه به رنامه ی په سه ندکراوی خوا بییت بو ژیان و
 گوزهرانی ئینسان: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
 الْإِسْلَامَ دِينًا) (المائدة: من الآية ۳)، وه ئیسلامیک که بو نه وه نییراییت
 که فه رمانه وایی بکات و به که متر له سایه و سییه ر بوون و (حاکم) بوون پازی
 نه بی: (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) (الفتح: من
 الآية ۲۸)، وه ئیسلامیک که هه می شه په یه وهانی خو ی له سه ر نه فس به رزی
 په روه رده ده کات و به ره و عیززه تمه ندیی و بالاده ستیی هانیان ده دات: (وَلِّلَّهِ
 الْغَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنِينَ لَا يَعْلَمُونَ) (المائدون: من الآية ۸) ..

به ئی ئیسلامیکی واکه ده یه وی کالای پر به بالای ژین بییت و له هه موو بوو و
 لایه نه کانی ژیان و گوزهران دا پینما یی تاک و کو مه ل بکات و سه رجه م کاروباره
 تاکیی و کو مه لیی و ماده دی و مه عنه ویی یه کانیان بو پیک بخت، به ته نکید
 شوینکه و تروانی دوو چاری تاقیکرانه وه ی جوړاو جوړ ده بن به و ی تیگیرانیان

له گهل سیسته می حوکمرانیی تاغووته کان و، هه وای ئاره زووی نه فامه کان و، بهرژه و هندیی ناره وای خوشگوزهرانه کان و، پچکه و بیردوزه کانی شهیتانه کان و.. هتدا، چونکه ئه وان ده یانه وئ دهسته بهرداری سته و ئاره زو و بهرژه و هندیی یه کانی خوین نه بن و، ئیسلامیش خوا ناردوویه تی که بالا دست و زال بی و خاوه نی قسه ی کۆتایی بیّت بۆ یه کلایی کردنه وه ی سه رجه م مه سه له گرنگ و چاره نووس سازه کان، ئنجا وه ک گوتراویشه: (سه ری دوو به رازان له مه نجه لیک دا ناکو لیت)!

سین به م: سه وشتی نه هلی کوفیش هوکاریکس

۱۵۵/۳۵

گرنگی تاقیکرانه وه ی مسولمانانه:

به لی خوینه ره بهرژه کان! یه کی دیکه له و هوکارانه ی که سه ره لدانی تاقیکرانه وه و گرفتاریی بۆ مسولمانان ده که نه شتیکی مسوگهر، سه وشت و پیکهاته ی عه قلییه ت و نه فسییه تی نه هلی کوفره به تایبه ت زله زله مله وپو خوبه زلگره خوشگوزهرانه کانیان، با سه رنجی ئه م چه ند ئایه ته به دین تاکو بزانی ئه و راستیی یه له قورئانی دا چه ند به پرونی پاگه یه نراوه:

* (ثُمَّ أُنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ، فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ، وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ الْآخِرَةِ وَأُتِرْتَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ) (المؤمنون: ۳۱-۳۳).

* (وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ) (الزخرف: ۲۳).

(وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا) (البقرة: من الآية ۲۱۷) (وَلَنْ تُرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ) (البقرة: من الآية ۱۲۰).

کهواته: باهیچکس له مسولمانان خه یالی وانه بێ که ده توانی مسولمانیکی سهلامهت و بێ به لاو گرفت بێت له حالیک دا که چه ندان تاغووتی مله و سهرزه مینی خویان کردو ته گوڤه پانی خویدان و ته راتی نیان و گه مه و یاری به چاره نووس و خیر و بیژی سهدان ملیۆن کهس ده کهن!

هه له به ته قسه م له و که سانه نیه که زه لیلانه بو ته هلی کوفرو دیکتا توره کان ته سلیم و ده سته مۆ ده بن و ده سته بهرداری هه موو شتیکیان ده بن!!

چوارهم: سروشتی سروقیش تاقیکرانه وهی سروق

پیویست دهکات:

ئینسان له م بوونه وه ره دا خاوه نی که سایه تی و سروشتیکی تایبه تی و ناوازه یه، که خوی کار به جی به مه به سته گونجانی بو تاقیکرانه وه سروشتی ئینسانی وا هه له خسته وه که وه ک تیغیکی دوو ده م (سیف ذو حدین) به هه ردوو ک دیوی خیر و شه ردا به ری و بتوانی هینده به ره و بلندی به روات هه تا له حوکمی چاوان دا نامینی و هه روه ها بو نزمبوونه وه و شوڤبوونه وه ش به هه مان شیوه، وه ک خوی په ره ردگار و کار به جی فه رموویه تی: (كُلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ..... كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِّينَ) (المطففين: ۷، ۱۸)

به لئ تاوانباران ناویان له لیستیك دا تۆمار کراوه که له ژیری هه ره ژیره وه یه و چاکه کارانیش به پیچه وانه وه ناویان له لیستیك دایه که له سه ری هه ری سه ره وه یه!

هه روه ها فه رموویه تی: (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ، ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ) (الین: ۵)

جا ئه م به رزیوونه وه و شوڤبوونه وه ی ئینسان که مه یدان و گوڤه پانی تی دا جه ری ئنرانه که یه تی، به ره هه م زاده ی ئه و جو ره که سایه تی و سروشته تایبه تی یه که خوی کار به جی پی به خشیوه و له سه ری سروشتانده، که بیگومان ئه و سروشته ناوازه یی مروف وه ک قرژال (سرطان) یکی دوو سه ره

وايه كه له بارانی دا ههیه به ههردوك باری خێرو شهردا بپوات و بیټ و بچی:
 (وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا)
 (النفس: ۷-۱۰) جا ئینسان هه له خودی خوئی دا پیش کارتی که ره
 دهره کی یه کان (المؤثرات الخارجية) - له کیشمه کیش و بینه و بهره دایه و،
 هه می شه هه له نیو خودی خوئی دا بهره ی هه ق و باتیل له بهر یه ک دامه زراون و
 سه رگه رمی ده بهر یه ک راجوون و یه کتره ینان و بردن، بویه مه حاله مروف هه تا
 له م ژیا نه دنیا یی یه دا بیټ و خاوه نی ئه و سروشته دو سه ره یه بیټ. بتوانی
 پشتینی لی بکاته وه ئی سپراحت بکات و چه کی تی کو شان و خه بات فری بدات
 نه گه ره هه ته نه خویشی بیټ! هه ربویه ش خوی زانا و په نهان بین
 فه رمو یه تی: (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ) (الانشقاق: ۶).
 واته: ئه ی ئینسان! بیگومان تۆ هه تا ده گه یه پهروه ردگارت سه رگه رمی
 په نجدانی، وه پیشی ده گه ی..

پینجه م: ئینسان مسولمان و کۆمهالی مسولمان

به بێ تا قیکردنه وه سه خته و دژواره کان پوخته و کامل نابن:

به ئی به سه رنج دانی نایه ته کانی قوپان و ژیان و گوژه رانی بو خوا
 صولحاوانیش به در یژی می ژوو زۆر به پوونی یۆمان دهرده که و ی
 که تا قیکردنه وه کان مه رجی پیو یستن بو گه یشتن و کامل بوونی ئینسانی
 مسولمان و کۆمهالی مسولمان، با بزاین چۆن؟!

خوای پهروه ردگار له باره ی ئه و تا قیکرانه وه سه خته ی که به سه ر پیغه مبه ری
 خوا ﷺ و هاوه له بهر یزه کانی خوا لیان رازی بی هات له جهنگی (ئو خود) دا
 فه رمو یه تی:

(وَلْيَتَلَطَّيْلُوا فِي سُدُورِكُمْ وَلْيُمَاحِضْ مَا فِي قُلُوبِكُمْ) (آل عمران: من الآية ۱۵۴).

واته: - وه بو ئه وه (ئو به لا و تا قیکردنه وه یه تان به سه ر هات) که خوا ئه وه ی
 له سینه کانتان دا تا قی بکاته وه وه ئه وه ش که له ده لاکانتان دایه بیال ئو ی...

کهواته: تاک تاکی مسولمانان له گهره می به لاو گرفتاری و تاقي کردنه و ده دا
 جه و هه رو مه عده نه که یان به ته وای که شف ده بی و کاکل و نیوه پوچیان
 ده زانری و نه وای که له سین و هه ناو دل و دروونیان دا په نهانیان کرد و و
 هه شاریان داوه ده که ویته گوپی و لیفه له سه هه تیوانیان لاده چی!

ئه مه بو تاک تاکیان و بو و ده درکه وتن و خرا نه پووی ناخ و هه ناوی
 هه رکا میکیان وه خو، که خوی کار به چی نا نه و درکه وتن و که شف بوونه ی
 نهینی و رازه کانی نیو سین و دروونی هه رکا له مسولمانان په هیکمهت و
 زاده و به ره می جهنگ و به پر نگار بوونه و داده نی!

له و باره شه و ده که پیزو کو مه لی مسولمانانیش به گشتی به هو ی تاقي کرانه و و
 گرفتاری و نار به حه تی و سه ختی به کانی جهنگ و جیهاده و پا ک و پوخته و
 پالفته ده بی و له بیژینگ دهریت، خوی بی هاوتا جل و علا فه رموویه تی: (ان
 يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْآيَاتُ تُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ، وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
 الْكَافِرِينَ) (آل عمران: ۱۴۰-۱۴۱).

وه که ده بین خوی کار به چی پینج شتی کرد و و نه هیکمهت و به ره می جهنگ و
 جیهاده که نه مانه ن:

۱- وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا: بوئه وای خوا ئیمانداران بناسی و بو ی درکه ون
 که چوئن له مهیدانی واقع دا نه گه رنا خوا زانیاری هه بو و بی سنووری
 هه یه.

۲- وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ: وه بوئه وای چه ند شهید یکتان له نیو دا هه لبر ئیری.

۳- وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ: وه خوا سته مکارانی خو ش ناوین بو یه هه
 ده کات بی ده سته لات بن.

۴- وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا: وه بوئه وای خوا نه وانه ی ئیمانیان هی ناوه
 پالفته بکات.

هـ-وَيَمْحَقِ الْكَافِرِينَ: وه بۆئەوێ کافران کزو بێ دەستەلات بکات.

وهك دەبیین یەكێك لەحیکمەت و بەرھەمە گەورەو گرنگەکانی تاقی کردنەوێ خوا بۆ ئەھلی ئیمان بەھۆی جەنگ و جیھادەو ئەوێە کەمەیدانی جیھادیان بۆ بکاتە بێژینگێک و پاک و پیسیان لەیەك جیا بکاتەو، تاکو ریزەکانیان تۆکمەو توندوتۆڵ و پیکەو جۆشدرائ بن.

بەئێ بەپراستی بەپراستی لەگەرمە جیھاد و جەنگ و گرفتاریی و ناپەڕەتی، یەکان دا ئینسانی مسوڵمان و کۆمەڵی مسوڵمان لەخۆیان حاڵی دەبن و وهك پێویست خۆیان دەناسن و دەزانن تاچ پاددەییەك خەسڵەتە بەرزو پەسەندەکانی وهك:

خوا پێمەبەست بوون و پارێزکاریی و پشت بەخوا بەستن و فیداکاریی و نازیەتی و مال بەخشین و .. هتدیان تێدایەو لەسیفەتە نزم و پەستەکانی وهك: ریاکاری و دنیاویستی و ترسنۆکیی و چرووکی و .. هتد دوورن! ھەرەھا ھەر لەگەرمە تاقیکرانەو داو لەکاتی پووبەپووبونەو لەگەڵ سەختی و دژواری یەکان دا کۆمەڵ و میللەتی مسوڵمان خۆیان دەناسن کە تاچ پاددەییەك: براییەتی و تەبایی و ھاوکاریی و دەستبار بۆیەکتر گرتن و گوێگرتن و فەرمانبەریی بۆ سەرروی خۆو قازانج و زیانی یەکتر پێ وهك ھی خۆبوون و .. هتدیان ھەییەو تاچ پاددەییەکی بەخەسڵەتە پەستەکانی پێچەوانەیی ئەمانەو گرفتارو گیرۆدە بوونە!

شەشەم: سوننەتی خوا جل جلاله وایە کەھەتا مسوڵمانان

قۇناغی تاقیکرانەو نەبن و ساغ نەبنەو نایانباتە

قۇناغی بالادەستیی و حوکمرانی بەو:

ئەم پراستی یەش و پێرای چەندان ئایەتی بەھیزو پێزی خوا سبحانە و تعالی سێرەو ژیاانی سەرچەم بۆ خوا صولحاوانیش بەدریژایی میژوو دەلالەتی

لهسه دهکات، به تايبه تی سپرو ژيانی پیغه مبهری کو تایی (محمد بن عبدالله) و هاو له به پیزه کانی له قوناغی مه که یی (المرحلة المکیة) دا به دهیان جوړه تاقیرانه وهی سهخت و دژواردا تیپه پین و هیچ شتی که نه ما که له سه سر خوا تووشیان نه یهت و نه وانیش وه کیوی نه له خشاو پوژ بو پوژئی دامه زراوترو پی چه سپاوترو خوړاگر تر ده بوون.. به لئ دواي نه وه خواي به رزو مه زن دهرووی خیری لیکن د نه وه کوچکردن (هجرة) ی به ره و شاری (یثرب) ی بو په خساندن و چوونه قوناغی کی دیکه وه، وه خواي به خشه له وه باره وه فهرموویه تی: (وَإِذْ كُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضَفُّونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوَّاكُمْ وَأَيْدِيكُمْ يُنْصِرُهُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (الأنفال: ۲۶).

ههروها نه سوننهت و یاسایه خواي بالا دهست تاک تاکي مسولمانانیش هه دهگریته وه، نه وه تا خواي کار به جی پاش نه وهی (ابراهیم) ی علیه الصلاة والسلام به هه موو قوناغه کانی تاقی کردنه وه (ابتلاء) دا تیپه پاندوه له هه موویان دا سر به رزانه ده رچووه هه موو فرمانه کانی خواي په روه دگاری زورباش جیبه جی کردوه نه و جار بوته شایسته ی نه وه که خوا بیکاته پی شهوا (امام) بو خه لکی:

(وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ) (البقرة: ۱۲۴)

واته: وهیادی نه وکاته بکه وه که په روه دگاری ئیبراهیم به چه ند وشه یهک (فرمانیک) تاقی کرده وه نه ویش دهست و برد به ته وای جی به جیی کردن، خواش پیی فهرموو: من ده تگپرم به پی شهوا بو خه لکی، (ئیبراهیم) گو تی: نه دی له وه چه که م (کهس ناکه یه پی شهوا)؟! (خوا) فهرمووی: سته مکاران شایسته ی وهرگر تنی (خه لاتی) به لینی من (که بیانگپرم به پی شهوا) نین.

جا نه و سوننه ته ی خواي کار به جی وه هه یاسا و سوننه تی کی دیکه ی چه ندان حیکمه تی به رزو گه وری تیدان، که یه کیان نه وه یه: نه گهر بیټ و

مسولمانان پيش گوزهراندنى قۇناغى تاقىكردنەۋە ساغبونەۋە
 پاكبونەۋە قالدونەۋە بچنە نىو قۇناغى دەستەلات (مرحلة التمكن) و
 حوكمرانى يەۋە ئەۋە بىگومان لەسۇنگەى كەم و كووپىى و كىچ و
 كالىيە كانيانەۋە دەبنە نمونە يەكى ناتەۋاۋ سادەۋ سەركىل و ناشىرىنكەر
 بۇ سىماي گەش و جوان و راستەقىنەى ئىسلام و شەرىعەت و سىستەمە بى
 وئەكەى!

بەلى پىۋىستە مسولمانان بەرلەۋەى ئەركى قورسى حوكم و سىستەمى
 ئىسلامىيان بگەۋىتە سەرشان پىشتەر چاك چاك تەزكىيە پەرۋەردە بوۋىن و
 لەگەل ئىسلام دا تەفاعوليان كىردى و بەھا بەرزى بى وئەكانى شەرىعەتى
 خۋاى كاربەجىيان لەخۋيان دا بەرجەستە كىردى و چوۋىنە ئاستى بەرزى
 ئىسلامەۋە، ئەگەرنا بەتەئكىد ئەگەر بەبى پەرۋەردە بوۋىن و خۇئامادە كىردىن
 كت وپەر بەسەر ھەلگرتنى ئەركى قورسى بەپۋەبەردى حوكم و سىستەمى
 ئىسلامى و پىادە كىردى شەرىعەت دا بگەۋىن، مەھالە كەلجى بەجى كىردى ئەۋ
 ئەركەيان دا سەركەۋتوۋىبەك ۋەك چۈن باباى ۋەرزىكار ناتوانى ھەر
 لەسەرەتاۋە يەكتەكان ئەۋ كىشە قورس (الوزنة الثقيلة) يە بەرز بكتەۋە
 كەبابا يەكى دىكەى مەشق دىتوۋ و راھاتوۋ دىتوانى!

بۇيە لىرەۋە ئامۇڭگارى ھەموۋ دلسۇزانى مەيدانى كارو چالاكى ئىسلامىي
 دەكەم و بەرلەۋانىش ھى خۇم كەبا:

لەقۇناغى بانگەۋازو پەرۋەردەۋ تەزكىيە خۇگۇرپىن و... ھتەدا بەپەلەۋ پىشۋو
 كورت و عاتىفى و خۇرپانەگرنەبىن و ھەر لەبىرى حوكمرانى كىردىن دا نەبىن
 بى ئەۋەى كارى جىددىمان كىردىت بۇ سازو ئامادە كىردى پىشەكى و زەمىنە
 خۇشكەرەكانى، چونكە ۋەك چۈن خۋاى كاربەجى سەرزەنشتى كەسانىكى
 كىردۈۋە كەلجەنگەۋ جىھاد خۋيان بەجى ھىشتوۋ، بەۋەى كەئەگەر وىستىبايان
 لەكاتى خۋى دا بچن بۇ جىھاد پىشتەر خۋىانيان بۇ سازو ئامادە دەرۋو

پیداویستی یه کانیان بۆ دابین ده کرد وهك فهرموویه تی: (إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ، وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً) (التوبة: من الآية ٤٦)

به هه مان شیوهش کهسانیک به پاستی به ته مای ئه وه بن که له کۆمه لگاکیان دا شه ریه تی خوا به ریا بیئت، پیویسته له: بۆ سازکردنی زه مینه و دابینکردنی پیداویستی یه کانی یه وه ده ست به کارین، نه که ته نها وهك دروشم و شیعاریک پاسی ئه وه سه له یه بکه نه و جی به جی کردنی شه ریه تی (تطبیق الشریعة) بکه نه ویردی سه رزمانیان!

وه به پاستی من پر به دل به زه بیم به وه که سانه دا دیته وه که له بواری تیگه یشتنی ئیسلام و ته زکیه و په روه رده بوون و په وشت و ئادابی ئیسلامی دا زۆر که مده ست و به جیماون و شتیکی وایان پی نیه، نه که هه ر هیه سهریان له پرۆژه ی سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی و.. هندی ئیسلام بۆ پاکسازی و چاکسازی کۆمه لگا و بنیاتنانی کیان و قه واره یه کی ئیسلامی ده رناچی، چ جای به کرده وه خویانی بۆ ئاماده بکه نه و پیشه کی یه کانی بۆ ساز بکه نه، بگره ته نانه ته هتا ئیستا هینده له عه قیده ی ئیسلامی و شه ریه تی خوا به هه رمه ند نه بوونه که ته نانه ته له زاتی خوشیاندا په وشت و ئادابی ئیسلامی په چاو بکه نه! وه ی وایان هیه که هه لس و که وت و په فتاری نه که له گه ل نامسو لمانان دا بگره له گه ل مسو لمانانیش دا هینده هه له و ناشه رعی و په ق و بی سه لیقانه یه که خه لکی خوا خوایانه لی دوورین و چاره ی خوی هینده قورس و په زای خوی هینده گران کردوه که هه ندیک خه لکی ساده و له ئیسلام ناحالی به وییه وه ئیسلامیشیان له به رچاو بیزاروه!

وه له حالیک دا که پیغه مبه ری خوا به په وشت و ئه ده بی به رزو شیرینی

چەندان كەسى كافرى مسولمان كىردون، ئەوجۆرە كەسانە ھى وايان ھەيە
كەرەنگە مسولمانىشى كافىركىردىن و بەرەفتارى دىزىو ناشرەى يانەى
خەلكىشى لەدىن سەلماندېتتەو ھو دور خستېيتەو!!

دىارە پېغەمبەرى خواش ﷺ بەبەلاش نەيفەرموو: (بشروا ولا تنفروا وبشروا
ولا تعسروا) متفق عليه.

واتە: دلخۆشكەر بن و مۆژدەبەخش بن و سەلمىنەرەو مەبن، وەدىن (بۆ
خەلكى) ئاسان بكن و لىيان وەزەجمەت مەخەن.

بەكورتى: ھەركەس و كۆمەل و لايەنىك بىانەوئ مىللەت و كۆمەلگايەكەيان
بەرنە قۇناغى بالادەستى (مرحله التمكن) يەو، پىويستە لەو خالەو دەست
پىبكن كەبرىتتە لەتەفاعول كىردن لەگەل ئىسلام دا بەعەقىدەو عىيادەت و
ئەخلاق و ئادابەو، جا ھەركاتىك توانيان ئەو قۇناغى تاقىكرانەو (ابتلاء) يە
سەر بەرزانە بېرن و شەرىعەتى خوا بەسەر خۇيان دا جىبەجى بكن لەھەموو
بوارەكانى بىركىردنەو ھەلس و كەوت و رەفتارى تاكى و خىزانى و
كۆمەلايەتى ياندا، ئەو بىگومان بېرن و تەواو كىردنى ئەو قۇناغە
لەجىبەجى كىردنى بەرنامەى خوا (تطبيق شريعة الله) زەمىنەى چەسپاندن و
جىبەجى كىردنى بەرنامەى خوا لەسەرجم بوارو لايەنەكانى دىكەى ژيان و
گوزەرانىش دا دەرەخسىنى، وەك چۆن بەشىوہىەكى رېك وراست خزمەتكىردنى
رەزو باغىك دەيتتە مايەى ھاتنەبەرى و ميوە دەر كىردنى لەكات و ھەل و مەرجى
خۆى دا، ئەگەر نا بەز كىردنەو ى درووشم و شىعارى گەورەى: (با شەرىعەت
جىبەجى بكن!) بەبى كار كىردنى جىددى و ھەنگاونانى كىردەى پلە پلە و
قۇناغ بەقۇناغ، ھىچى لى سەوز نابىت و سەرى بەھىچ ئەنجامىك ناگات،
پىشيانانىش جوانيان گوتو:

(بەحەلوا حەلوا دەم شىرىن نابى!) ھەرەھا قسەيەكى بەجىيان كىردو
كەگوتو يانە: (نەھەموو خورپەيەك ئاوو نەھەموو چىراوئىك جاوہ).

هوتهم: تاقیکران هوهی مسوولمان له سایه ی شووهی

جیهانگیریی (العولمة) دا یه کجار قورس و سه خته و پیویسته خوځانی

بو ساز بکه:

به ئی خوځنهره به پیره کان! له سایه ی شوومی ئه و سیسته و واقیعه
پیس و گنده له دا که ناوی لښاره به جیهانی کردن (العولمة) و له راستیش دا
بریتیه له به نه مریکایی کردن (الأمركة) و زال کردن و به زور سه پاندنی فهرهنگو
به ها ماددی و ئازهلایی و نرم و په سته کانی ئه مریکا و پوژئاوا به سهر هموو
گهلانی دنیادا، به ئی له وسایه شوومه داو له و واقیع و هل و مهرجه پیس و
پوخل و دواکه و توو و گنده له دا تاقیکران هوهی مسوولمان زور سهخت و
قورس و دژواره، چونکه: له لایه که وه وهک پیشتر خستمانه پوو ئیسلام به هیچ
رهنگیک ری به مسوولمان نادات که ته سلیمی واقیع و هل و مهرجی ناشهرعی
بن و خوځان به دهسته وه بدن ههرچه نده گهرهترین فشاریشیان بیته سهرو
ته نانهت بشفته و تین!

له سوڼگی ئه وه وه که به چوک داهاتن و ته سلیم بوونی مسوولمان له به رانه بر
نه فامی تی (الجاهلیة) و حوکم و دهسته لاتی تاغوت و دیکتا توره کان دا، راست
پیچه وانه و دژخی خوا به یه کگرتن (التوحید) ه که کاکل و جه وه هری دینداریی و
مسوولمانه تی یه، (إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ) (یوسف: من
الآیه ۴) واته: حوکم ته نها هی خواجه، فره مانی کردوه که به س ئه و پیه رستن، ئا
ئه وه یه ئایینی راست..

وه له لایه کی دیکه شه وه جیهانگیریی (العولمة) ش وهک زور به راشکاوی
له سهر زاری (جورج یوش) ی سهرۆک کوماری ئیستای ئه مریکا رایگه یاندوه
بانگه شه دهکات و ههول ددات که پیره زاترین و دپندانه ترین جور
دیکتا توریه ت و فیرعونا یه تی به سهر دنیا دا به گشتی و به تایبته ئوممه تی
ئیسلام دا به پیئتی و به ئاشکراش ده ئی: (ههر که سیک و لایه نیک و دهوله تییک
له گه لم نه بییت و وهک من بیرنه کاته وه ئه وه دوژمنه و حاله تی سییه م
(بی لایه نی) یش له هیچ کهس قبول ناکه م!)

که بیگومان ئەم قسەییە ی (بۆش) نەك هەر هیچی لەو قسەییە ی (فیرعەون):
خَوْفُی چوار پینچ هەزار سال لەمەوبەر کە گوتوو یەتی: (مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ) (غافر: من الآية ٢٩)، کەم نیە، بە لکو قسەکە ی (جۆرج بۆش)
فیرعەونانە یەو بگرە دەبێ بڵیین: ئەو قسەییە ی (فیرعەون) جۆرج بۆشانە یە!
جا هەر وەك چۆن (موسی) علیه الصلاة والسلام و ئەو مسوڵمانانە ی
کە شوینی کە و تەبوی نە یانتوانی لە گەل فیرعەون دا مەدار بکەن و سەرەنجامیان
تیك گیران بوو!

بە تەئکید ئیمە ی مسوڵمانیش لە کوردستان و غەیری کوردستانیش دا
مادام مە حالە دەستبەرداری دین و عەقیدە مان بین و لە بەرانبەر تاغوتاندا
تەسلیم بین، وە واش پیناچئ جیەهانگیری (العولمة) یش بە قیادە ی ئەمریکا
دەستبەرداری ئەو سیستەم و نەخشە پیلانە گلاو و گەندە لانە ی خۆ ی ببێ، بۆ یە:
من وام دیتە بەرچاو کە تیکگیری ئەهلی ئیسلام یان راستر بڵیین: گەر
پئ گێران و شە پئ فروشتنی ئەو سیستەمە نە فامی (النظام الجاهلي) یە
بە مسوڵمانان وە یەخە پیگرتن و گێچەل پیگردنیان شتیکی حەتمی و مسوگەرە (*)
بۆ یە پیویستە هەموو لایە کمان زۆر چاک خۆمان بۆ ئەو شە پو گێچەلە ی ئەو
تاغوتە زلە بە لام بۆشە نامادەو ساز بکەین و دنیاش بین کە سەرەنجامی چاک
تەنها و تەنها لە گەرەوی ئەهلی ئیسلام دایە لە دنیاو لە دوا پوژیش دا بە لام بە مەرچی
پاریزکاری: (فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ) (هود: من الآية ٤٩).

ئیدی خوا بە کەرەم و بەخشش و بەزەیی و لوتفی بئ سنووری خۆ ی لەو
مسوڵمانانە مان بگێرئ کە بەهوی ئیمان و تەقواوە پلەو پایە ی بەرز ی
دۆستایەتی خوا (ولاية الله) وە دەست دین و دۆستانی خواش هەمیشە
خۆراگرو سەر بەرزو نە لە خشان، : (أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ، الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) (یونس: ٦٢-٦٣).

(*) تێبینی: ئەم نووسینە نزیکە ی پینچ مانگ بەر لە موشە کبارانە کە ی ئەمریکا بۆ بئکەو
بارەگا کافمان لە ئەحمە دناو و دەرووبەری بوو!!

به‌شی دووه‌م

سى ئاگادارى پيويست، بۆلەۋى بەھەلەدا نەچىن!

خوينەرە بەرپىزەكان! خوا پشتيوان بى لەم به‌شى دووه‌مەدا سى ئاگادارى و تىبىنى پيويست تان ئاراستە دەكەم، بۆلەۋى لەتىگەيشتنى چەمك و واتاى تاقىكرانەۋە (ابتلاء) دا دووچارى بەھەلەداچون نەبن، چونكە مەرج نىيە ھەركات ئىنسان گىرۋەدى گرفت و بەلەيك بوو بەو چەمك و پىناسەيەي كەئىمە باسى دەكەين - لەم نامىلكەيەدا - بۆى بەتاقىكرانەۋە (ابتلاء) حىساب بكرىت و بۆى بىيىتە مايەي (كفارة) ي گوناھەكانى و بەرزرانەۋەي پلەكانى!

ئاگادارى بەكەم: ھەركەسىك لەسەر پىياز و بەرنامەي غەيرى خوا

بىت لەسەر بەل و گرفتارىيەكانى پاداشتى نابى:

بەلى پيويستە ھەموومان ئاگادار بىن كەتەنھا كاتىك ئىنسان لەسەر ئەو گرفتارىي و بەل و نارەھەتى يانەي دىنەپىي پاداشتى لاي خواي دەبىت و بۆى دەبنە مايەي پاكبونەۋە لەخوا نىزكبونەۋە كەمكەچ و پابەندى بەرنامە و پىيازى خوا بىت و لەژىرەلەم و بەيداغى ئىسلام دا بژىيەت، چونكە مەسەلە ھەر ئەو نىيە كەخۇت ماندووبكەي و تووشى تاقىكرانەۋە گرفتارىي و بەل بىي! بەلكو پيويستە ماندووبون و بەل بەسەرھاتنەكەش لەپىيازى خودا و لەپىناۋى پازى كردنى خودا بىت، ئەگەرنا رەنج بەخەسار و دەم لەپووش دەبىت و پىناسەي: (عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ) (الغاشية: ۳) ي بەسەردا دەچەسپى!

بۆ پوونكرەنەۋەي مەبەستىش با ئەم كورتە بەسەرھاتەي خۇمتان لەگەل يەكك لەسەرانى حىزبە ئائىسلامىيەكان دا بۆ بگىرپمەۋە:

لەسالانى سەرھەتاي راپەرىنى جەماۋەرى سالى (۱۹۹۱) دا بوو لەمەجلىسىك دا لەگەل يەكك لەو برادرانەي كەخۇيان بەمسولمان دەزانن و برا گەۋرەي حىزبىكى ئەلمانىيىش، ئەم وتويزەمان بوو:

پښم گوت: فلانکەس ئايا توو خوت به مسولمان دوزانی یان نا؟!

گوتی: به ئی بیگومان خووم به مسولمان دوزانم و نویتو پوژوشم ههیه.

گوتم: باشه، به لام خو ئه و حیزبه ی توو برا گه وریه تی ده که ی بهرنامه که ی

غهیری ئیسلامه،

گوتی: جا چ گرفتیک ههیه له وه دا ئه وه بوو کارو چالاکی سیاسی و

هیئانه دی ئامانجه نه ته وه یی به کانه نه!

گوتم: ئاخو ناگونجی ئینسان خو ی به مسولمان بزانی و به لام له بواری

لایه نیکی گرنگی ژیان و گوزهرانیشتی دا شوین غهیری ئیسلام بکهوی.

گوتی: وه لاهی من ئه وه نازانم، ئه وهنده ههیه من له پری میله ته که م دا

پهنجی زورم کیشتاو و خهباتی زورم کردو و خویشم هه به مسولمان داده نیم!

گوتم: راسته خوت ماندوو کردو و پهنجت داوه به لام ئایا چاره پوانی پاداشتی

لای خوا ده که ی له بهرانه بهر ئه و خهبات و قوریانی دانه تا که هه بهر له سه ره تاوه ناوی

خوات لی نه هیئانه و له سه ره بناغه ی شه ریعت بنیات نه ناوه؟!

گوتی: به ئی، مه گه بهر له نایه ت دا نیه که خوا پاداشتی هیچ کهس بهر

ناکات؟!

گوتم: با ئه وه له نایه ت دایه، به لام نایه ته که ده فهرموئ: (إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ

أَحْسَنَ عَمَلًا) (الکھف: من الآية ۳۰) که واته: کاتیک خوا پاداشتت ده داته وه

که کرده و که ت باش بیئت!

گوتی: جا ئایا بهرگری لی کردنی ولات و میله ت کرده و به یکی باش نیه؟!

گوتم: با، به لام ئه گه بهر ته و پاداشتی لای خوات هه بیئت و بوو دنیا به ش

کاره که ت به ره مدار بیئت، ده بی ئه و کرده و به شت دوو مه رجی سه ره کی تیئا بن!

گوتی: چی و چی؟!

گوتم: به که م به پیی بهرنامه ی خوا بیئت و له چوارچیوه ی شه ریعه تا

ئه نجامت دابیئت، دووهم: ته نها مه به ستت پیی پازی کردنی خوا بیئت.

(پاشان ئەم ويئەنەيەم بۇ ھىنايەو:)

ئايان ئەگەر كابرايەك چەند كرىكارىك بەكرى بگرىو بناغەي بينايەكيان بۇ
پەنگ پرىژى و بلى: ئىرەو ئىرەم بۇ ھەلەكەنەن و بىكەنە خەندەك، كەچى ئەوان
لەجياتى ئەو شوئىنەي كەبۇيان ديارى كراوہ بچن خەندەك و چالى قول و زل
لەشوئىنىكى دىكە لى بدن! ئايان ھەقيانە ئىوارە داواي كرىيەكەيان بكن؟!
وہ ئايان كابراي خاوەن ئىش پىيان ناليت: كاكە ئىوہ ھىچ ھەقتان ناكەوئ،
چونكە ئەو كارەي مەن پىم گوتوون ئەنجامتان نەداوہ، بى ھوودە خۇتانتان
ماندو كرىوہ و پەنجتان بەفپو چوہ؟! وہ ئايان ئەگەر وايان پى بلى قسەيەكى
ھەقى نەكرىوہ!؟

گوتى: با

گوتە: دەباشە توش ھىچ كەس نالى دىفاع لەخەلك و خاك كرىدەكەت
شتىكى خراپە، بگرە فەرزو پىويستىشە، چونكە خواي كاربەجى و دادگەر
فەرموويەتى: (لا تَطْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ) (البقرة: من الآية ۲۷۹) واتە: نەستەم
لەخەلك بكن و نەقبولئىش بكن ھىچ كەسك سستەمتان لى بكات، بەلام ئايان
ئەگەر خواي پەنھانين لەپۇژى قىامەتى پىي فەرمووي:

ئەرى (فلائكەس) ئەوہ بوچى شوين بىردوزەو پىچكەي (...) كەوتبووي
مەگەر مەن قورئانم بۇ تۆ ناردبوو كەبىكەيە بەرنامەو پىبازى ژيان و گوزەرانت
يان پىچكەي (...)!!؟

ئايان وەلامت چى دەبى!؟

گوتى: وەللە دەلیم: خوايە مەن ھەر ئەوہندەم لى دەزانى و خەتاي مەلایەكان
بوو پىشمان ئەكەوتەن و پىي خەباتيان پىشان نەداين!^(۱)

^(۱) ديارە مسولمانان بەگشتى و ماموستا (مەلایەكان بەتايبەت كەمتەرخەمى و
كەم و كووپىيان ھەبوو ھەيە، بەلام بۇ بابايەكى خويندەوارىش ناشى بەبىيانوو و پاساوى
(نەمزانى) خوى بپەرنىتەوہ، چونكە (العذر بالجهل) یش بۇ ھەموو كەس و ھەموو حالان،
دەست نادات.

گوتم: ئاخر خوای داگهریش دهفرموی: جا مادام به پړگای راستت نه ده زانی بوچی به نه زانی پیښ میللت که وتبووی! مه گه به من له قورښانی دا پیښ نه فرموو بووی که نه گهر نازان له زانایان پرسیار بکه (فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) (النحل: من الآية ۴۳)

دیاره لیږه دا گفت وگویه که مان ته واو بوو،

که واته: به لئی نابې هم موو بابایه کی به لادار (مُتَلَّى) و گرفتارو پهنج و مهینه تی دیتوو پیی و ابی هر له بهرئوه که ناوی (مسولمان) ی له سهره، له سهره نارپه حه تی و پهنج و درده سهری یه کانی پاداشتی لای خوای هیه، به لکو به بی ربازو ئایینی خوا گرتن کابرا نه گهر به شمشیر هوران دابینئ له لای خوای دادگر کاره که ی فلسیک ناهینئ و سه پانی پووشنیه!

ناگادارې دووهم: که سیک له سهر گوناح و تاوان گیروده ی درددو

گرفتاری یه که بیئ نه وه هیچ که پاداشتی نیه لیپرسینه وه شی له سهره:

نه میش ناگاداری یه کی دیکه ی گرنکو و پیویسته بوئوه ی به هه له له چه مک و واتای تاقیکرانه وه (إبتلاء) تیښه گه ین.

بابزانین چوڼ!

نایا دهگونجی بابایه کی دزو جهرده و پتگر یان داوین پیس یان خوینرپژو پیاوکوژ له نه نجامی کاره دزیوو ناشه رع یه که ی دا گیروده ی سزاو تو له و باج دان بیئ، که چی به هیو ابی له سهر ئازارو نارپه حه تی نه و سزاو تو له و جهره به یه ی خوا پاداشتی بداته وه و بو ی به چاکه و خیر له قه له م بدری و دلی خو ی به وه خو ش بکات که: نه وه تاقیکردنه وه ی خویوه و به لا و گرفتاری یه که به سهری هیناوه و، خوای کار به جیش نه وانه ی که خو ش ی دهوین تاقی یان دهکاته وه و تووشی سه ختی و ئازاریان دهکات؟!

به ته نکید نه خیر، بوچی؟!

۱- چونکه سهرجه م ئهو فهرمايشته نهی كه باسی پاداشتی به لاو گرفتاری و نارهحتى دهكن، لهكاتی باسكردن و ناوهیانی مسولمانی دنیدارو چاك دا باسی ئهو پاداشت و پله و پایه دهكن.

ب- لههیچ كام له فهرمايشته كان دا ئاماژه بوئه وه نه كراوه كه یا یا یه كه به هوی گوناخ و هه له و لادانی شه وه تووشی به لاو نارهحتى بووبی هه مان پاداشت و پله ی هه یه.

با سهرنج بدهین:

(وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِلَيْهِ رَاجِعُونَ، أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَادُونَ) (البقرة: ۱۵۵-۱۵۷).

واته: وه مژده به خوڤاگران بده. ئه وانه ی كاتیك به لایه كیان تووش دهبی، دهلین: ئیمه هی خواین و ئیمه بۆلای وی دهگه پێینه وه. ئا ئه وانه خوا مه دحیان دهكات و به زهیی پێیان دا دی، وه ئا ئه وانه رپی راست گرتووان.

پێغه مبهری خواش ﷺ فهرموویه تی: (ما يزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه وولده وماله حتى يلقى الله تعالى وما عليه خطيئة) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح.

واته: پیاوی بپوادارو ئافره تی بپوادار بهردهوام له خوی و مندالی و مالد و سامانی دا دوو چاری گرفتاری و به لا دیت هه تا كاتیك كه به دیداری خوی بهرز دهكات هیه گوناھی پێوه نه ماون.

وه فهرموویه تی: (إن عظم الجزاء مع عظم البلاء وإن الله تعالى إذا أحب قوما ابتلاهم فمن رضي فله الرضا ومن سخط فله السخط) رواه الترمذي وقال: حسن.

واته: بێگومان هه تا به لا گه وره تر بی پاداشتی گه وره تره، وه خوی بهرز ئه گه ره كه سانیکی خوش و یست به لاو گرفتاری یان به سه ره دینی، جا كه سیك پازی بی خوا لی پازی دهبی و، كه سیكیش توو پر بی خوا لی توو پر دهبی.

هه ره وه فهرموویه تی: (من يرد الله به خيرا يصب منه) رواه البخاري عن أبي هريرة.

واته: هه ره كه سیك خوا چا كه ی بو بو ی به لای دینیته پی.

وه فهرموویه تی: (ما يصيب المسلم من نصب ولا وصب ولا حلز ولا أذى ولا غم حتى الشوكة يشاكها الا كفر الله بها من خطاياها) متفق عليه من أبي سعيد الخدري وأبي هريرة.

واته: هیچ شتیك تووشی مسولمان نایهت له ماندویتی و ئازار، وه خه مو په ژاره وه نارپه حتی و دلته نگی، ته نانهت دپکیش که تیپرا ده چی، حه تمه ن خوا به هوی ئه وه وه گوناچه کانی لئ ده سپرته وه.

وهک ده بینن له هیچ کام له و نایهت و فرمایشتانه دا که زوری دیکه ش هه ن به نامارزه ش ئامارزه بوئوه نه کراوه که ئه و به لاو نارپه حتی یانه ی به هوی گوناح و لادانه و تووشی ئینسان ده بن پاداشتیان هه بی، وه هه مووشیان له باره ی که سانی مسولمان و چاکه کارو خوشویستراو له لای خواوه ده دیون.

به لام لیژده مه سه له یه که هیه پیویسته باسی بکه ین، ئه ویش ئه وه یه که هه رکاتیك بابای گونا هبارو خه تاکار که پرایه وه لای خواو به شیوه یه کی ساغ و راست (نصوح) تویه ی کرد، ئه وه به پای به هیژتر (راجح) ی زانیان خوا ی به خشر خودی گوناح و هه له کانیشی بو دگورپی به چاکه و تا عهت، وهک فرمویه تی: (إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُدِّلُ اللَّهُ سَبِيلَهُمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) (الفرقان: ۷۰).

وهک له کتیبی: (که پانه وه لای خوا جل جلاله) دا به وردی باس مان کردوه و چه ند به لگه یه کی به هیژشمان له سه ر هیناونه وه^(۲).

کورتیه ی قسان: خوا ی به خشنده و به به زه یی به هوی تاقیکردنه وه ی بهنده کانی یه وه به و به لاو ئازارو مهینه تی یانه ی که دیته پریان، گوناچه کانیان لئ ده وهرینی و پله و پایه یان به رز ده کاته وه، به لام به مه رچیک به نانقه ست و به هوی گوناح و سه رپیچی یه کانه وه خویان گیروده ی ئه و به لاو ئازارو نارپه حتی یانه نه کربیی، چونکه له حالیکه وادا ئازارو نارپه حتی و گرفتاری یه کانی ئه و جوړه که سانه ئه و په رکه ی بایی ئه وه ده کات که ببیته مایه ی (کفارة) و پاکبونه وه ی خاوه نه کانیان له خودی ئه و گوناح و تاوانانه ی که به هویانه وه دوو چاری به لاو سزاو توله و نارپه حتی بوونه!

^(۲) بپروانه لاپه ره (۱۱۶ تا ۱۱۹) له چاپی دووم، سالی ۲۰۰۲ ز.

ئاگادارى سېيەم: ھەركەسىڭ بەشىۋەيەكى ھەلەو ئاشەرىيەنە خۇي

بخاتە بەر بەلەو تاقىكرەنەۋەيەك، ئابى بەتەماي پاداشت بى:

خويىنەرە بەپىزەكان! ئاگادارى يەكەممان لەبارەي كەسانىكەۋە بوو
كەلەحالىك دا شوين بەرنامەو پىيازى غەيرى خوا سبحانە وتعالى كەۋتۈن،
بەهيوان كەبەلەو ئازارو ئارەھەتىيەكانيان بىنە مايەي پاداشت درانەۋەيان
لەدوۋرژدا!

ئاگادارى دوۋەمىش دەربارەي كەسانىكە بوو كەلەخودى خۇيان دا
مسولمانن و بەپىي ئىسلام بەپىۋە دەچىن، بەلام لەحالىك دا كەلەسۈنگەي
لەشەرە لادان و خراپەو تاوانەۋە دوۋچارى سزاو ئازارو تۆلە، يان نەخۇشىي و
مەينەتبارىي بوو ون، بەئومىدن خوا پاداشتىيان بداتەۋەو پلەو پايەيان بۇ بەرن
بكاتەۋە!

ئەم ئاگادارىيەي سېيەمىش لەبارەي كەسانىكەۋەيە كەبەحىسابى خۇيان
بەكارىكى چاكەو خىر ھەلدەستىن، بۇ وىنە: فەرمان بەچاكەكرەن و پىگرى
لەخراپە كرىن، جەنگ و جىھادو، ھەقىيژىي.. بەلام لەسۈنگەي ئەۋەۋە كەكات و
شوین و چۆنىەتى و ھەل و مەرجى ئەنجام دانى كارەكەيان - كەلەخودى خۇي دا
شەرەي و راستە - ، بەجۆرە نىە كە شەرەيەت دىارى كرىدە، نەك ھەر ھىچ
پاداشتىيان نىە بگرە بەئەندازەي ناتەۋاويى كارەكەيان و زەرەر و زىان
لىكەۋتەۋەي بۇ ئىسلام و مسولمانان دوۋچارى لىپرسىنەۋەو سزاو
جەزەبەش دەبن.

جا ئىستا باسەرنج بدەين:

ھەندىك كەس وا دەزانن لەبەرئەۋەي پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى: (انما
الاعمال بالنيات وإما لكل امرئ ما نوى..) متفق عليه عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه.

واته: بینگومان کرده و هکان^(۳) به گویره نیازو مه به سته کائن، وه به ته ئکید

هر که سه به پی نیازو مه به سستی پاداشتی هیه...

به لئی واده زانن مادام پیغه مبهری و الله فەرموویه تی کرده و هکان به گویره نیاز (نیه) هکان پاداشتیان هیه، هر که سیک هر چونیکی عه قلی بری به کاریکی خیرو چاکه هه لسا، ئه وه ئه وکاره ئه نجام و ئاکامی هر چونیکی بیت و هر شوینه واریکی چاک یان خراپی لیکه ویتته وه، خاوه نی کرده وه که به گویره نیازو مه به سستی نیو دلی خوی پاداشتی لای خوی هر مسوگر (مضمون)!! چونکه مادام له پیی خواداو له سهر ئیسلام تووشی به لاو گرفتاری و رهنج و مهینه تی و ئازارو سهر ئیشه بووه، ئه وه به ئه ندازه ی ئیش و ژان و ئازاره کی - مادام نیازی نیو دلی ته و او بیت - پاداشتی دهریته وه!

جا بینگومان ئه و جوړه بیر کردنه وه و تیگه یشتنه ش له مه سه له ی تاقیکرانه وه و به لاو نارحه تی به سهره اتن زور هه له و سهر کی لانه یه و خاوه نه کی تووشی چورت و غه له ت و په له تی سهر سهر ده کات و په نگه هه لو یستی وای پی بنوینی که ئه م په نده کوردی یه ی به سهر دا بچه سپی که ده لئی: (بو ده سه سپیک قه یسه ری یه که ده سوو تیئی)!

دیاره به لگه شمان بو ئی سپاتی هه له یی ئه و یرو بو چونه زورن بو نمونه: یه که: خوی په روه دگار فەرموویه تی: (إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ) (المائدة: من الآیة ۲۷)، واته: به ته ئکید خوا ته نها (کرده وه ی باش) له پاریزکاران قبول ده کات، ئاشکراشه که بناغه و کاکلی پاریزکاری (تقوی) دوو شته: یه که م: به پیی شهرعی خوا بوونی ئه وکاره ی که ئه نجام دهری، دووهم: ته نها خوا پی مه به ست بوون تییدا.

(۳) بینگومان مه به ست له کرده و هکان (الاعمال) ته نها کرده وه چاکه کائن چونکه کرده وه ی خراپ به نیه تی چاک ناگوژی و باش نابن. بپروانه: (جامع العلوم والحکم) لابن رجب الحنبلی، ص ۱۶.

ئىنا شىتىكى پۈتۈن كەبەپى شەرىع بۈيۈك كىرەتە باش ھەم ئەسلى
كىرەتە ھەم چۈشەنچە كات و شۈبھى ئەنجام دانەكەشنى دەرگىتەتە.
بۇ يەنە:

نۇزۇر كىرەتە، دەرگى بايايەك كەك كىرەتە نۇزۇر ئەنجام دەتات، ھەم لەئەسل دا
جۈرە نۇزۇر كىرەتە كەشەرى داينابى بۇ نەمۇنە: سۈننەتتى چىشتەنگا (صلاة
الضحى)، نەك بۇ خۇي لەخۇۋە جۈرە نۇزۇر كىرەتە پەيدا بىكەت داينەپىن، ۋە ھەم
دەرگى لەچۈشەنچە كات و شۈبھەكەشنى دا رەچاۋى شەرىع بىكەت و لەۋكەت و
شۈبھەدا ۋە چۈشەنچە (كىفەيە) يە بىكەت كەشەرى دىارى كىرەتە.

كەۋاتە: مەسەلە تەنھا ئەۋە نىە كىرەتە چاك بىكە بەلكو پىۋىستە
بەشۈۋەيەكى چاكىش بىكە، ۋەك چۈن ھەق كۈتەن چەندە گىرەك و پىۋىستە
بەشۈۋەيەكى ھەق و راست كۈتەشنى ھىندە.

دو: خۇي كىرەتە (فَأَقْرَأُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ) (التغابن: من
الآية ١٦)، ۋاتە: ئەۋەندە بۇتەن دەرگى پارىز لەخۇا بىكەن، ھەرۋەھا
پىغەمبەرى خۇا ﷺ كەشەرى:

(وَإِذَا أُمِرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) رواه البخاري.

ئاشىراشە كەشەمەتە ئەۋە كەخۇي كىرەتە تىبارك و تەلى ھەر
ئەۋەندە لەسەر ئىنسان پىۋىست كىرەتە كەبۇي دەرگى و لەتۈنەي دا ھەيە،
ئەۋەيە كەئەگەر بىت و ئىنسان مەل بەبەر كىرەتە بىت كەتۈنەي بەسەرەيە
ئاشىيە يان لەزىرەيە دەرگى يان بەنۈۋەچلى جى بەجىي دەرگى ! دىارە
ھەر كام لە دوۋانەش خراپەن و شەرى پىيان پىنادات.

سى: زانا پىشەۋايەنى ئىسلام لەسەر ئەۋە پىكەتۈتۈن و يەكەندەنگەن
كەسەر جەم جەۋل و چالاكى يە شەرىيەكەن لەھالىكە دا كەتۈنەي
بىرست و ھەل ۋەمەرجى ئەنجام دىرەيەن ۋەك پىۋىست نەرەخساۋە لەكاتى
دەست بۇ بىرەيەن و تىدا دەست بەكار بۈيەن دا ئەگەزى زەرەرە زىيان و

به ئاكام نهگه‌يشتنيان زياتره، دروست نيه ده‌ستيان بۆ بېرى.

بۆ ويته: له‌باره‌ى جه‌نگ و جيهاده‌وه گوتويانه: كه‌جه‌نگ و جيهاد به‌گويزه‌ى هه‌ل و مه‌رجه جيا و اه‌زه‌كان حوكمى ده‌گويزي و له‌حاله‌تى جيا جيا دا هه‌ر پينچ حوكمه شه‌رعى يه‌كان (الاحكام الشرعية الخمسة) ى به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپن، واته جارى و اه‌يه جه‌نگ و جيهاد فه‌رزه فه‌رزي كيفايه يان عه‌ين، جارى و اش هه‌يه سوننه‌ته‌و، هه‌نديك جاريش قه‌ده‌غه (حرام) يان ناپه‌سه‌ند (مكروه) ده‌بي و، جارى و اش هه‌يه په‌وا (مباح) يه^(٤).

هه‌روه‌ها له‌باره‌ى فه‌رمان به‌چاكه‌و پيگري له‌خراپه (الامر بالمعروف والنهي عن المنكر) يشه‌وه به‌هه‌مان شيوه زانايانى ئيسلام له‌سه‌ر ئه‌وه يه‌كه‌ده‌نگن كه‌هه‌ركاتي ك فه‌رمان به‌چاكه‌يه‌ك ببيته مايه‌ى تپچوونى چاكه‌يه‌كى گه‌وره‌تر (انعدام معروف اكبر) يان هاته‌نده‌ى خراپه‌يه‌ك كه‌زيانى له‌سوودى چاكه فه‌رمان پيگراوه‌كه زياتر بيت، دروست نيه! ديسان لا‌بردنى خراپه (ازالة منكر) يه‌كه‌يش كه‌سه‌رده‌كه‌يش بۆ له‌به‌ين چوونى چاكه‌يه‌ك كه‌سوودو كه‌لكى له‌زيانى خراپه‌كه گه‌وره‌تره، يان سه‌ره‌لدانى خراپه‌يه‌كى ديكه كه‌گه‌وره‌تر بي له‌و خراپه‌يه‌ى كه‌ده‌ويستري لا‌بيري، ئه‌ويش دروست نيه.

هه‌ريوه‌ش پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ وه‌ك له (صحيح البخاري) دا هاتوه هه‌رچه‌نده به (عائشة) ى هاوسه‌رى خوا ليى پازى بي فه‌رمووه: كه‌بيناي كه‌عبه له‌سه‌ر بناغه‌كه‌ى ئيپراهيم عليه السلام دانه‌مه‌زيناوه‌ته‌وه، كه‌چى چاوپوشي له‌پاست كردنه‌وه‌ى (كعبه) كردوه به‌به‌لگه‌و پاساوى ئه‌وه كه‌خه‌لكه‌كه له‌سه‌رده‌مى (شرك) وه‌هه‌و نيزيكن و نه‌بادا تووشى گرفت و دلگورانيك بين!

هه‌روه‌ها له‌ژيانى (شيخ الاسلام ابن تيمية) دا هاتوه كه‌جاريكيان به‌لاى پيڤيك له‌ته‌ره‌كان دا تپه‌پ بووه كه‌سه‌رگه‌رمى مه‌يخواردنه‌وه بوونه، كه‌چى كاتي ك كه‌هاوه‌له‌كاني پيشنياريان كردوه بچن لييان تي ك بده‌ن و پي ئه‌و

^(٤) به‌روانه: (الجهاد والقتال في السياسة الشرعية) ج ٢ ص ٤٠، د. محمد خير هيكل.

(منكر) هيان لى بگرن، پىي نه داوه به به لگه و پاساوى نه وه كه نه و خراپه يه يه
ئىستا پىيه وه خه رىكن زىانى كه مته له خراپه كانى دىكه كه نه گهر سه رخوش
نه بن بىريان لىده كه نه وه وهك خوینپرژى و دزى و جهرده يى!

چوار: پىغه مبهرى خوا ﷺ قه دهغى كردوه كه باباى مسولمان خوئى بخاته
حاله تىكه وه كه تىيدا زه بوون (ذليل) ببى، وهك له يه كىكه له فهرمايشته كانى دا
فهرموويه تى: (لا ینبغی لمؤمن أن یذل نفسه، قيل: کیف یذل نفسه؟ قال: یتعرض من
البلاء ما لا یطیق) رواه احمد والترمذی وصححه عن جندب، ورواه ابن ماجه عن حذیفه^(۹).

واته: هیچ بروادارىك بوئى نیه خوئى زه بوون بكات، گوترا: چوئن خوئى زه لیل
دهكات؟ فهرمووى: خوئى ده داته بهر به لاو تا قىكر دنه وهى وا كه له تواناى دا نیه.
(واته ده چىته ژیر كوئىكه كه له بنى دا ده كه وئ).

دیاره هه له و پوانگه شه وهیه كه پىغه مبهرى كارزانمان ﷺ قه دهغى
كردوه كه مسولمانان جهنگ و بهر ننگارى له گهل دورژمانیان دا به ئاوات
بخازن و سهريان بوئى بخورئ! بوچى؟ چونكه نازانن چوئن دهرده چن!
فهرموويه تى: (لاتمنوا لقاء العدو فاذا لقیتموه فاصبروا...) رواه مسلم.

دیاره پىوئىستیش ناكات هیچكس به هه له لهم قسانه م تى بگات و ابرانى
كه من ده لیم: نه گهر دورژمانان سته م و ده سترى ژیشیان كرده سه مسولمانان
ده بئ هه بیدهنگ بین و خوئمان له پووبه پوو بوونه وه لابه دین!
هه من نالیم نه گهر شه پت پئ فروشراو توش تواناى بهرگى له خو كردن و
ده ستر كرده وهت هه بوو ده سته وستان دا بنیشه! به لكو من ده لیم:

نابئ مسولمانان هیچ كاتىكه عه دالى تىكگیران بن، به تاییه تیش كاتىكه
كه ئاماده ی ته و او یان نه كردوه، و ده بئ نه وهنده ی له شهرع دا جئى ده بیته وه
خوئان له شه پو جهنگىكه لابه دن كه ده زانن قازانجیان نیه بىكه ن، نهك وهك

^(۹) بوانه: (كشف الخفا ومزيل الالباس عما اشتهر من الاحاديث على السنة الناس)

تفهنگى سوارو له سهرپي ههردهم ئامادهى خويىدادان بن بئى ئوهى گويى بدهنه قازانچ و زيان و ئاكام و سهره نجام! چونكه ئه و جوړه هه لويست وهرگر تنه سهر كيانه و عاتيفى يانه و يپراى ناشه رعى بوونى ته مه ن كورت و بئى ئاكام و بئى بهر هه ميشه^(*)!

به لام له كاتيگ دا كه شه پ بهرى ده رگات پئى ده گري و ناچار ده كړيى له نيوان خو به ده سته و ده دان و ده سته كړنه وه و بهر گري له خوكړدندا، ئه وه بيگومان ده سته كړنه وه به هه ر شيوه كه كه ده لويى ئه و په پرى جوامي پرى و مه ردايه تى يه و ته سليم بوون و ده سته كړنه وه ش مه گه ر وهك مؤلت (رخصه) و له حاله تى زور ناچار يى دا ئه گه ر نا به هيچ جوړيگ دروست نيه و، شيكړدنه وه و له يه كه جيا كړدنه وهى ئه و حاله ته جوړاو جوړانه ش پيوستى به تويژينه وهى تايه ت دهكات و ليړده دا به س مه به ستم ئامازه كړدنيكى گشتى بو.

هه له به ته پيوستى ورياش بين و له به لگه هيئانه وه (الاستدلال) مان بۇ كارو هه لويستى كه انمان به هوى لاريى و خواريى كارو هه لويستى كه انمان وه مل به ثايه ت و فرموده و به لگه شه رعى يه كانيش لار نه كه ين و بهر وه لاي ئاره زوو و بهر ژه و ه ندى يه كانمان و هريان نه سووپي نين!

بۇ ويينه: به سهرهاتى (اصحاب الاخود)^(١) كه له سووره تى (البروج) دا هاتوه پيغه مبه ريش ﷺ وه كه له (صحيح مسلم) دا هاتوه به سهرهاتيكي له باره وه گيپراوه ته وه كه به به سهرهاتى كوپه كه (قصة الغلام) ناسراوه، ناگونجى بكريته به لگه و پاساوى هه ر جوړه جهنگ و جيهاد كړدنيك، كه هه ر كه په خنه و گله يى و تيبنى يه كى شه رعى خسته پوو كه فلان شيوه كار كړدنه هه له يه و به كه لك نايه ت، يه كسه ر بگوتري: جا ئه و په پرى هه ر ئه وه نيه كه وهك

(*) ئه م قسانه ش چوار پينج مانگ پيش ئه و به لا و گرفتارى يه كراون كه به سهر (انصار) هات

(١) (اصحاب الاخود) نازناوى كافره زورداره كانه نه كه هى مسولمانه كان.

مسولمانانی به سهراتی (اصحاب الأخدود) بکوژرین قهیناکات هرچی
دهبی با بی^(*)!

چونکه: بیگومان نهو کومه له مسولمانه بیجگه له قه لاچوکران یان
هه لگه پانه وه، هیچ چاره و به دیلیکی دیکه یان له بهردهم دا نه بووه! جا راسته
هه رکه سو کومه لیکی دیکه ش که وتنه حاله تیکی له و جوړه وه که نهو
مسولمانه چه وساوانه گیروده ی بوونه، دیاره پیویسته هه مان هه لویستی
نهوانیش که بریتیه له: (هه لېژاردنی دین به سهر ژین دا)، بنویږی، چونکه
به دیلی نهو هه لویسته مهردانه و جوامیرانه یه ته سلیم بوونه، که بیگومان
به هیچ په نگیك - مه گهر به پریز په ر - شایسته ی ئینسانی مسولمان نیه.

به لام ئایا بو که سانیک و له حاله تیك دا که مسولمانان جگه له حاله تی
ته سلیم بوون به دیلی دیکه یان هه یه و له شه رعیش دا جی دیته وه و بگره
به چه ندان به لگه ی به هیژ فه رز یان لانی کهم په سه ندیشه! وه له حالیک دا
که سوپاس بو خوا خوشک و برای مسولمان زورن و میلله ت و کومه لگاش
به گشتی مسولمانه و نه هلی دینه!

به ئی ئایا له و حاله تانه دا به چ شه رعیک دروسته بابایه کی مسولمان یان
چه ند مسولمانیک واز له و هه موو به لگانه ی قورئان و سوننه ت و سپره ی
پیغه مبه ری خوا ﷺ بینن و به شیوه یه کی هه له به سهراتی (اصحاب
الأخدود) به به لگه به یئنه وه و نهو کومه له مسولمانه بیچاره و گرفتاره خوا
لییان پازی بی بکه نه سهر مه شقی خو یان!

وه ئایا: نه و جوړه بیرکړدنه وه یه جگه له پاساوو بیانوو بو هه لویستی
هه له ی خو هیئانه وه و مل به ئایه ت و فره مایشت سووراندن به ره و واقعی
لارو ناله بارو ناهه مواری خو چ پیئاسه یه کی دیکه هه لده گری!!؟

(*) کاتی خو ی چه ند جار له (انصار) بیستراوه که نهو قسه به قیر حاله یان کردوه.

به شی سییه م

دهقی وتاره که ی مزگه وتی جهاد

سه ره تای وتاره که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، أشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، فصل اللهم وسلم وبارك عليه وعلى آله وصحبه أجمعين، ومن اهتدى بهديهم وسار بسيرتهم ياحسان الى يوم الدين، أما بعد: أضيكم أيها المسلمون وقبلكم نفسي بتقوى الله قال جل شأنه في محكم كتابه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) (الأحزاب: ٧١)

پیشه کی:

مسولمانه به پرنو خو شه ویسته کان! برایان خوشکان! نه گهر سه رنجیک بدهینه وه زعی رسولمانان له سه رتاسه ری عالهمی ئیسلامی داو ههر له پورژه لاتیی وه تا پورژا وایی، به ته ئکید ده بینین که رسولمانان له بارودوخ و ههل ومه رنجیکی زور سهخت و دثوارو زور پشوو سوارکه ر دان، به ئی به راستی قوناغیکی وهک نه وهی که ئیستا رسولمانانی تی دان، له م چاخ و سه رده مهی ئیمه دا، قوناغی وا سهخت و نارچهخت په نگه به سه ر رسولمانان دا نه هاتبی و قوناغی وایان نه بریی، جا من خوا یاربئ له بهر تیشکی قورئان و وه له بهر تیشکی وه زعی نه مپوی رسولمانان دا باسی تاقیکرانه وه (الابتلاء) تان یو ده که م.

سه‌ره‌تا پئويسته زۆر باش دُنياو مسۆگەر بين و بزنانين كه تاقيكرانه‌وه‌ي ئينسان له‌سه‌ر زه‌وى شتيكه‌ خواي به‌ديهينهر برياري له‌سه‌ر داوه‌و كردوويه‌تي به‌ئامانجى ژيانى ئينسان، وه‌ك ده‌فه‌رموي: (الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ) (الملك: من الآية ٢) واته: (خوا مردن و ژيانى په‌خساندوون تاكو تاقيتان بكاته‌وه) واته‌ هه‌ر ئه‌سله‌ن ئينسان له‌م سه‌رزه‌وى‌يه دانراوه‌ بۆ تاقيكرانه‌وه‌و جه‌رپيئران! جا ئينسان به‌گشتى له‌ژيّر تاقيكرانه‌وه‌ي خوادايه‌و مسوّلمانيش به‌تايبه‌تى.

وه‌ من خوا پشتيوان بى له‌م وتاره‌م دا به‌كورتى و گوشراوى له (٦) بره‌گه‌دا بۆتان باسى تاقيكرانه‌وه‌ي خوا بۆ مسوّلمانان ده‌كه‌م.

له‌بره‌گه‌ي يه‌كه‌م دا پينا‌سه‌ي تاقيكرانه‌وه‌ ده‌كه‌ين و هه‌ركام له‌وشه‌كانى (ابتلاء) و (امتحان) و (افتتان) كه له‌قورئاندا بۆ تاقيكرانه‌وه‌ي مسوّلمانان به‌كارهاتوون چه‌مك و واتيان ده‌خه‌ينه‌پوو، پاشان له‌بره‌گه‌ي دووه‌م دا باس له‌بواره‌كانى تاقيكرانه‌وه‌ ده‌كه‌ين و باسى ئه‌وه‌ ده‌كه‌ين له‌چ بواړيک دا ياخود ئه‌و ماددانه‌ي كه مسوّلمانان پينان تاقي ده‌كرينه‌وه‌ چى و چين، ئه‌مجا له‌بره‌گه‌ي سيبه‌م دا باسى حه‌تميه‌تى تاقيكرانه‌وه‌ي مسوّلمانان ده‌كه‌ين كه تاقيكرانه‌وه‌ي خوا بۆ مسوّلمانان سوننه‌تيكى گشتگيرو هه‌ميشه‌يى و برياريكى حه‌تمى خواي په‌روه‌ردگار و هه‌يچ كه‌سيك لى نابه‌يردرى له‌مسوّلمانان، پاشان له‌بره‌گه‌ي چواره‌م دا باسى حيكه‌تى خواي كاريه‌جى و په‌نه‌ان بين بۆ تاقيكرانه‌وه‌ي بۆ مسوّلمانان ده‌كه‌ين، ئنجا له‌بره‌گه‌ي پينجه‌م و شه‌شه‌م دا باسى ئه‌وه‌ ده‌كه‌ين كه ئينسان له‌به‌ر چى و چى له‌ئيمتيحان دا ده‌كه‌وى، وه‌به‌چى و چيش ده‌رده‌چى؟!

خوشك و برا مسوّلمانه‌كان! هه‌ركاتيک كه مسوّلمانان تووشى سه‌ختى و گرفتارى و هه‌ورازيک ديّن، وه‌ك ئيستاى ئيمه‌ي مسوّلمانانى كوردستان، وه‌ك ئيمه‌ي ئيسلامى له‌كوردستان دا كه‌بينگومان وه‌ك بابايه‌كى پي‌بواړى ماندووى

به بهر هه وراره وهین، وه به پاستی له ژیر تاقیکردنه وهیه کی سهخت داین، هه روه ها مسوڵمانانی دونیا هه موویان هه روان، مسوڵمانان له شیشان، له کۆسوقۆ، له بۆسنه وهه رسک^۷، له کشمیر، له فلیپین، له ولاتانی عه ره بی به تایه بتی له فه له ستین دا، به لئ مسوڵمانان به گشتی له ژیر ته جره به یه کی سهخت دان، جیی خۆیه تی له بهر تیشکی قورئان داو له ژیر تیشکی فره مایشته کانی پیغه مبه ردا ﷺ له وه زعی خو مان پامینین، وه بزانی ن وه تاقیکرانه وه جه پینرانه که ئیمه ی که وتووینه نیو تییدا چۆنین؟ وه به چی له و تاقیکرانه وهیه ده ر ده چین؟ وه ئایا ئه م وه زعی که ئیستا تییدا یین ئه گه ر بی ت وه بهر تیشکی قورئان و سوننه ت دا ته ماشای بکه یین، ئایا تا ئیستا چۆنمان هیناوه، به ره و دۆراندن و که وتن ده چین یا خود به ره و سه رکه وتن و ده ر چوون؟!

۱- مانای تاقیکردنه وه (الابتلاء، الافتتان، الامتحان) :

له قورئانیدا که فره مایشتی بی هه له و په له ی خواجه، خوی زانا و توانا چه ند وشه یه کی به کار هیناون بۆ ته عبیر کردن له تاقیکردنه وه ی ئینسان که له کوردی دا ئیمه پی ده لئین: تاقیکردنه وه جه پاندن.

ایه که میان وشه ی (إبتلاء) ه، وه ک خوی به رز ده فره موئ: (الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ) (المالك: من الآية ۲) واته: خوا ئه و زاته یه که مه رگ و ژیا نی په خساندوون بۆ ئه وه ی تاقیتان بکاته وه.

یان وه ک ده فره موئ: (وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ) (البقرة: من الآية ۱۲۴) واته: کاتیک په ره و ردگاری ئیبراهیم ئیبراهیمی تاقیکردنه وه.

یان وه ک ده فره موئ: (وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ) (البقرة: من الآية ۱۵۵) واته: به شتیک له ترس و برسیه تی و

^۷ ئه و کاته کیشه و گرفتی هیچ کام له مسوڵمانه بۆسنه یی یه کان و کۆسوقۆیی یه کان چاره سه ر نه کرابوو.

له دهستچوونی مال و سامان و خوښه ویستان و بهرهم و میوه جات، تاقیتان دهکهینه وه.

یان وهک دهفرموی: (تُبْلَرُ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ) (آل عمران: من الآية ۱۸۶)، واته: وه بیگومان له مال و سامانتان و نهفسی خوشتان دا تاقیتان دهکهینه وه.

جا وشه ی (إبتلاء) وهك شاره زایانی زمان دهلین واته: تاقیکردنه وه (الْأَخْتِبَار)، (راغب الاصفهانی)^(۸) دهلی: تاقیکردنه وهی خوای تاک بۆ عهده کانی دوو واتای هه، واتایهکی بۆ خوای پهروهردگار ناشی که بریتیه له وهی که کهسیک تاقی بکهیه وه که پیی ناشانی و نایناسی، تاکو بزانی چۆنه؟

ئه وه یان بۆ خوای زانا ناشی، چونکه خوای په نهان بین بۆ خوای لهئه زله وه خه لکه که ده ناسی و بههه موو شتیکی دیکهش زانییه، واتای دووهمیشیان ئه وهیه که کهسیک تاقی بکهیه وه له حالیک دا که زورچاک شاره زای هه ی و دهیناسی بۆئه وهی لایه نه چاکه که ی ده رکه وی و له لایه نه خراپه که ی جیا بیته وه، واته: له سه ره ئه رزی واقع دا ده رکه وی و ئاشکرا بی، وهك خوای زاناو شاره ز دهفرموی: (وَلِيَبْلِيَّ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيَمَحُصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ) (آل عمران: من الآية ۱۵۴) واته: (خوا تاقی کردنه وه بۆئه وهی هه رچی که له سیننه تان دایه و خوا پیی ئاگاداره بیته ده ری، وه ئه وهی که له دلتان دایه خوا بیپالئوی)، واته تاقیکردنه وهی خوا بۆ ئیوه بۆ ئه وه نیه که بتانناسی! خوای پهروهردگار ناوا له بیژینگتان ده دات و ده تان پالئوی تاکو پاک و پیستان له یهک جیا بیته وه و (کا) و (دان) تان بکهو یته گوپی.

ب- وشه ی (فتنة) ش زانیانی^(۹) زمان له باره یه وه دهلین: ئه سلی وشه ی (فتنة) بریتیه له قالکردنه وهی زیڕنگه ر (صائغ) بۆ زیڕه که ی تاکو ده ریکه ویته، ئه گه ر کانزاو مه عده نیکی دیکه ی غه ربی له گه ل تیکه ل بوویته لی جیا

^(۸) پروانه: (تفسير مفردات الفاظ القرآن) ص ۱۴۹، سمیع عاطف الزین.

^(۹) پروانه: (تفسير مفردات الفاظ القرآن الكريم) ص ۶۴۸.

بیته وه، هه ریویشه کورده واریی خوْمان دهلین: (زیږی سوور یان زیږی پاک له ناگر ناترسئ) چونکه زیږی ساغو بئ خلتنه سه د سال بیسووتینی کهم ناکات، چونکه زیږی نه سلنه، به لئ جا وشه ی (فتنة) واته قالکردنه وهی زیږ، دواپی خوازراوته وه بؤ هه ر جوړه تاقیکردنه وهیه که نه که تنهها تاقیکردنه وهو جهرپاندنی زیږ، به لکو بؤ هه ر تاقیکردنه وهیه که چ په یوهندی به ماهیه تی کانزا (معدن) یه که وه هه بی، چ جه وهه ری ئینسانیک! وهک خوا ی په روه ر دگار ده فهرموئ: (أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ) (العنکبوت: ۲)، واته: ئایا خه که پییان وایه هه ر به وهنده که دهلین ئیمانمان هیئاوه وازیان لی ده هیئرئ و تاقی ناکرینه وه؟!

واته ناخرینه سه ر ناگری ته جره به و جهرپاندن تا کو ده ر که وئ کانزایه که یان چه نده ی زیږه و چه نده شی خلتیه! وه ئایا ده عوا ی مسولمانه تی یه که یان چه نده ی ئیماننه و چه نده شی نیفاقه! وهک خوا ی زانا فهرموویه تی: (وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ) (العنکبوت: ۳) بیگومان نه وانه ی پیئش نه وانمان تاقی کردنه وه، تا کو خوا له نه نجامی نه وه دا نه وانه ی که راست ده که ن و دروژنانیش بزائی و بناسئ.

نه وانه ی که راست ده که ن له ئیمان و مسولمانه تی یان دا ئاشکرا بن و دیار بن، وه نه وانی دیکه ش هه ر دیار بن، که بیگومان خوا ده یانناسئ، به لام با له مه که ک بدرین و بؤ خوشیان و بؤ خه لکیش ده ر که ون.

ج- وشه ی (امتحان) یش که پیئ وایه تنهها دوو جار له قورئان دا هاتوه، جاریک بؤ پیانان هاتوه جاریکیش بؤ ئافره تان، جاری یه که میان له سووپه تی (الحجرات) دا بؤ پیانان هاتوه له باره ی نه وانه وهیه وهک خوا ی به رزو مه زن ده فهرموئ: (أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى) (الحجرات: من الآية ۳) واته: نه وانه ی که له خزمهت پیغه مبه ردا ﷺ) دهنگی خو یان نزم ده که نه وه و کپ ده که ن، (واته دهنگ به رز ناکه نه وه له کاتیک دا که قسه ی له گه ل دا ده که ن وهک نه وه و

پښ(۱۰) ئا ئهوانه خوا دلى تاقي كردونه وه له بيژينگى داوه ئه مجار ته قواى خستوته نيو.

جارى دووه مى هاتنى وشه ي (امتحان) به ماناى تاقي كردنه وه ئه وه يه كه خواى به رزو بى ويته له سووړه تى (الممتحنة) دا د هغه رموى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ) (الممتحنة: من الآية ۱).
واته: ئه ي ئهوانه ي كه ئيمان تان هيناوه كاتيك كه ئا فره تانى ئيمان دار كوچيان كرد بو لاتان (له مكه كوه بو مه دينه) ئيمتحيان يان بكن خوا ئيمان ه كهيان ده زانئ به لام نيوه نازانن پيوسته تاقيان بكنه وه.

كه واته هم وشه ي (ابتلاء) و هم وشه ي (امتحان) (۱۱) و هم وشه ي (افتتان) يش واته تاقي كردنه وه و جهر باندن و درخستنى ماهيته و جوهه رى ئه و تاقي كراوه يه كه خراوه ته ژير جهر باندنه وه.

۲- بواره كانس تيدا تاقيكرانه وه:

ئهمجار بابزانين داخو ئه و بواره نه ي كه مسولمانيان تيدا تاقي ده كړينه وه،
ئو ماددانه چين و ئيمه به چي و چي تاقي ده كړينه وه؟! خواى بى هاوتا د هغه رموى: (وَلْيَبْلُوْكُمْ بَشْيٍ مِّنَ الْخُرْفِ وَالْجُرْعِ وَتَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ) (البقرة: من الآية ۱۵۵)،
واته: به ته ئكيد تاقي تان ده كهيانه وه، به شتريك له ترس و برسپه تى و فه وتانى مال و سامان و له ده ست دانى نه فس - ي خوشه ويست - ان و له كيس چوونى به رو بو موه كان.

سهره تا ترستان دپته سهر، پيټ ده لين: ئه گهر له پي كارو چالاكى ئيسلامي دا به رده وام بى هه لت ده واسين و دهرت ده كين و ئاواو ئاوات پي

(۱۰) ئه وه ي نيوان دوو كه وانه كم بو پوونكر دنه وه ي مه به ست زياد كړده.

(۱۱) ماناى ئه ميش وه (راغب الاصفهاني) گو تويه تى هه مان ماناى (ابتلاء) ي هيه، بپروانه سهر چاره ي پيشوو، ص ۸۰۴، ۸۰۵.

دەكەين، ئابلۇقەت دەدەين، بژيوت نادەينى، دەتگىرىن و دەتكوژين!! ترست دەدەنى، بەلام خۆ مەرج نىە ھەپەشەكان ھەموويان بىنەدى و بۇيان سەربگرن!
 ئنجا (والجوع) بەبرسيەتى، ئابلۇقەى ئابوورى (الحصار الاقتصادي) خستنه سەر، كەھەر لەسەردەمى پيغەمبەرەوھ ﷺ سەرى ھەلداو، كە لەگەل ھاوہلە بەپزەكانى لەشيوەكانى (ابوطالب)دا ئابلۇقەيان خرا بووہ سەر، ئەوہ عادەتيكى لەميژينەى ئەھلى كوفەرە لەبەرانبەر ئەھلى ھەق دا، ئابلۇقەى بژيو خستنه سەر، وەك چۆن كاتى خۆى كەسوپاى يەزید دەورى ئىمام حسين خوا لىي پازى بى و جەماعەتەكەى گرت و ئابلۇقەيان خستنه سەر و پى ئاويان لى بپرن و ويستيان بەتينوو و برسى كردنيان چۆكيان پى دابدەن و تەسليم بن!

تينووكردن و برسى كردن يەكيكە لەو ئامپازانەى كەئەھلى كوفەر بەكارى دىنن بۆ چۆك پيڤدادانى ئەھلى ئيمان.

ئنجا (ونقص من الأموال) وە لەدەست دانى مال و سامان، ئەگەر بتەوى بەپاستى دەبى دەستبەردارى مال و سامانت بى، بازرگانى يەكت ھەيە، يان دەبى تەنازول بكەى بۆ ئەھلى كوفرو بۆ دۆژمن و طەرەفى بەرانبەر، يان دەبى دەستبەردارى بى و ئەو كەسابەتەت بۆ ناكرى و ناچارى لايەكيان بۆ لايەكيان واز لى بىنى.

ئنجا (والأنفس) لەدەستدانى خۆشەويست و ئازيزان، ئنجا (والثمرات) لەدەستدانى كشت و كال و بەروبووم.

كەواتە ئيمە بەھەموو ئەوانە تاقي دەكرينەو، وەك خواى پاك و تارك (تبارك و تعالى) ھەر لەوبارەو دەفەرموى:

(تَبْلُؤْ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ) (آل عمران: من الآية ۱۸۶).

واته: تاقی ده‌کړینه وه له مال و سامانتان و له خوشستان دا، هم مال و سامانتان ده‌کړو ټټه مه ترسی، هم خوشستان ده‌کړونه بهر مه ترسی.

ئجنا خوای پهره‌ردگار دهر باره‌ی (ابراهیم / علیه الصلاة والسلام) ده‌فرموئ: (وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ) (البقرة: من الآية ۱۲۴) واته: کاتیک پهره‌ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تاقی‌کړدوه به‌چند فهرمانیک و به‌چند وشه‌یه که ئه‌مرو فهرمانی خوا بوون، فهرموئ: ده‌بی جی به‌جی یان بکه‌ی (فأتمهن) ئه‌ویش زور به‌رک و پیکی و بی دواخستن و سستی نواندن هم‌مو‌یانی ته‌واو‌کردن و له‌تاقی‌کردنه‌وه‌کانی خوا دهرچوو، فهرمانه‌کانی خوای سهرجه‌م جی به‌جی‌کردن، خوای پهره‌ردگار پیی فهرمو: ئه‌ی ئیبراهیم له‌عیراق‌وه – واته له‌ناوچه‌کانی لای (بابل) یان له‌کورداستان‌وه سه‌فه‌رو کوچ بکه بؤ شام، فهرموئ: به‌ئی، ئجنا له‌شام‌وه بؤ میصر، دیسان فهرموئ به‌ئی، ئجنا له‌وی‌وه کوچ بکه بؤ حیجان، دیسان فهرموئ: به‌ئی، وه خوا پیی فهرمو: ئه‌و خیزانه‌ت له‌گه‌ل یه‌ک تاقه جگه‌رگوشه‌که‌ت (اسماعیل) به‌جی به‌ئیله، دیسان فهرموئ: به‌ئی، پاشان که‌کوپه‌که‌گه‌وره بوو پیی فهرمو: ده‌بی سهری بری فهرموئ: به‌ئی!! پاشان له‌سهر خواو دینی خوات خستیانه نیو ئاگری سووره‌وه، دیسان ههر فهرموئ: له‌پی‌ناوی خوا دا بؤ نیو ئاگری سووریش بی به‌ئی، هم‌مو‌ی ههر به‌ئی بوو.

فهرمانه‌کانی خوای ټیکړا جی به‌جی‌کردن، ئه‌وجار خوای کار به‌جی پیی فهرمو: (قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا) (البقرة: من الآية ۱۲۴) واته: من دهم‌وئ ټکه‌م به‌پی‌شه‌وای خه‌لکی!

به‌ئی مسولمانینه! که‌سیک بیه‌وئ ئیما مه‌تی و پی‌شه‌وایه‌تی بؤ خه‌لک بکات ده‌بی سهر به‌رزانه‌و پووسوورانه له‌تاقی‌کردنه‌وه‌کانی خوا دهرچی و ده‌بی مل که‌چ بی بؤ جی به‌جی‌کردنی فهرمانه‌کانی خوا، جا با به‌هر نرخیک بؤی ته‌واو ده‌بن ببن، گرنګ ئه‌ویه فهرمانه‌کانی خوا (تبارک و تعالی) جی به‌جی بکړن! نه‌ک

له گهل پخه يه كيان لى كرد، بلخ: توبه!! وهك ده لىن: جاريك كابريهك له غه زاي
 دژى پووس له جهنگى جيهانى يه كه م دا له جه بهه ي (سه قن) ته ياره ديټ و وا
 دياره تا ئه وكاته ته ياره ي نه بينيوه، ئيدى دواى ئه وهى هه نديك توپى
 له ده ورويه ر ده كه ون، ده ست به ره ئاسمان به رز ده كاته وه و ده پارپټه وه ده لى:
 خوايه ئه مجاره شه هيدم مه فرموو توبه جاريكى ديكه باسى غه زا بكه م!!
 مسولمان نابى وابى، ئه دى تو بؤ ئه وه نه چووى كه شه هيد بى، كاتيك
 كه شه هاده ت ديټه بهر ده رگات چو ن ده بى تر بى لى بكي و لى په شي مان
 بيه وه!!

جابويه خواى كار به جى ئه و مادده و بوارانه ي ناو ناوه: (ابتلاء، امتحان،
 فتنه) چونكه به و ماددانه و پاش كه وتنه نيو ئه و بوارو مه يدانانه، له وه وه خوت
 بؤ ده ر ده كه وى، وه له وه وه خه لكيش ت بؤ ده ر ده كه وى، واته هه م خوت ده ناسى
 داخو بايى چه ندى هه م خه لكيش، ئه گه ر نا په نگه پيش تا قيك رانه وه ت و
 خو ناسينت و له خو حالى بوونت خوت به پيا وىكى پر به كراسى حساب بكه ي،
 به شي رى نه پ خوت حساب بكه ي، به لام كه ده كه ويه تا قيك رانه وه ته ماشا
 ده كه ي ريوى ته واو يش ده ر نا چى! خوا په نامان بدات.
 كه واته مادده و بواره كانى تا قيك رانه وه له هه موو شتيك دان، له خوت و
 له ده ورويه رت دا بويه پيوسته له هه موو پوو يكه وه له خوت و ريبابى و هه ميشه
 ئا مادده بى.

٣- تا قيك ر دنه وهى خوا بؤ به نده كانس ياسايه كس خه تمس خوايه:
 ئنجا پيوسته بزاني ن كه تا قيك رانه وهى مسولمانان ياسايه ك و قاعيده يه ك و
 سوننه تيكي خوايى يه - جل جلاله - هيج كه س نابو يري به ده قى قورئان

خوای مهزن دهفهرموئ: (١٢) اَلَمْ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ، وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (العنكبوت: ٢-٣) واته ئایا خه لك پنیان وایه ههر به وهنده كه ده ئین ئیمانمان هیئا وازیان لی ده هیئری به بی ئه وهی تا قی بکریته وه داخو پاست ده كه ن یان درو ده كه ن به ته ئكیدو به پاستی هه ركه سیك له وهو پیش گوئی بی: ئیمانم هیئا وه تا قییمان کردونه وه، به ته ئكید خوای پهروه ر دگار پیش تا قی کردنه وهو دوا ی تا قی کردنه وه ده زانی کئ پاست ده کات و کیش درو زنه.

وه ههر له سوو پرتی (العنكبوت) دا ده فهرموئ: (وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ) (العنكبوت: ١١)

واته: وه به ته ئكید خوا ئه وانه ی كه پروایان هیئا وه ده یان ناسی وه ده غه ل و دوو پروه كانیش ده ناسی، به لام دهیه وئ له مه یدان داو به کرده وهو حا لی خو یان بو خو یان و بو خه لك ده ركه ون، بو ئه وهی به ده عواو لاف لی دانی پروتی بی به لگه خه لك چه واشه نه بی و هه لئه خه له تی، به (دووو كوژیکی نزیک خه سار)، به (پوآله ت جوانیکی نیوه پوك ویران) هه لئه خه له تی چونكه دوا یی زه ره ر به دینی خوا ده گات.

٤- حیکمه ت و فه لسه فهی تا قی کرانه وه:

ئنجا بابزاین داخو فه لسه فهو حیکمه تی تا قی کرانه وه چییه؟! ئایا بوچی خوای پهروه ر دگار مسو لمانان تا قی ده کاته وه؟! مادام ده یان ناسی و زور چاک شاره زایانه و، له خو یان چاکتر ده یان ناسی بوچی تا قی یان ده کاته وه؟! ئه گه ر ته ماشای ئایه ته پیرو ه کان بکه یین وه لامی ئه و پرسیاره مان زور چاک بو در ده که وئ و بومان پوون ده بیته وه، خوای بی وینه ده فهرموئ: (فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ

(١٢) ئه و (هه مزه) یه ی سه ر (احسب) زانایانی زمانی عه ره بی ده ئین: هه مزه ی پرسیار کردن نکو لی یه (الاستفهام الانکاری) یه.

(١٣) (قد) بو (ته حقیق) ه (ل) لامه که ش بو (تاکید) ه.

الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَعَلَّخُنَّ الْكَافِرِينَ (العنكبوت: من الآية ٣) واته: به ته ئكيد خوا ده زانئ و ئه وانه
ده ناسئ كه پاست ده كهن و ئه وانه ش ده ناسئ كه دروزنن.

به لام خو خه لك نازانئ كئ پاست ده كات و كئ درؤ ده كات، كئ به پاستئ
به پرواداره و كئش دوو به وه، به لام دواى (إبتلاء) ده رده كهن، وه كه له سوورپه تئ
(ال عمران) دا ده فهرموئ: (مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَّ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ) (آل عمران: ١٧٩).

واته: خوا له ئيمانداران ناگه پئ به، حاله، كه ئنوه له سه رنئ (به لكو تاقيتان
ده كه اته وه) تاكو پيس له پاك جيا ده بئته وه.

خواى بئ وئنه بويه ئه وهى فهرمووه چونكه سوپاى ئيسلام پئش جهنگ
تيكه ل و پيكه ل بوون، دوو پروويان تئدا هه بوو، ئيمان لاوازيان تئدا هه بوو،
ئيمان دامه زراوئيشيان تئدا هه بوو، به لام له گهرمه ي جهنگه كه دا ده ركه وتن و
هه ركه سه (محل الاعراب) ي خوئ وه رگرت و هه ركه سه ده ركه وت كه بايئ
چه نه؟ به ئئ جا ئه وهى كه خواى كار به جئ لئره دا فهرموويه تئ: (به ته ئكيد خوا
له ئيمانداران ناگه پئ به وشئويه ي كه له سه رنئ هه تاكو پاك و پيسيان لئك جيا
نه بئته وه) ئا ئه مه ياساو سوننه تيكي هه ميشه يئ و نه گؤرو چه سپاوى خوايه
كه ده بئ له گهرمه ي تاقىكرانه وه كان دا مسولمانان له كه وو بيژئنگ بدرئ و ده بئ
پاك و پيسئ مسولمانان لئك جيا بئته وه، تاكو پاكه كان شتئك به شتئك بكهن بو
ئيسلام، پيسه كان حيسابا تئان لئ تئك نه دن، گهنه ل و پووجه له كان ريزه كانيان
شلوق و ئه زئوك نه كهن، ئيشه كه يان لئ پووجه ل و بئ ئه نجام نه كهن!!

ئايا مسولمانان له جهنگئ ئو خوددا له به رچئ و چؤن تئك شان خو به قيا ده ي
پئغه مبه رى خوا بوو - ﷺ - وه هه ركام ئه (ئه بو به كرو عومره و عوسمان و عه لئ)
ئيشيان له نيودا بوون، ئه دئ بوچئ شان؟ خواى دادگه ر هه وائئ پئ داوين و
وه لامئ ئه و پرسىاره ي به پوونئ داوينه وه وه كه له سوورپه تئ (ال عمران) دا
فهرموويه تئ: (وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّوهُم بِأُذُنَيْهِ) (آل عمران: من الآية ١٥٢).

واته: وه بيگومان خوا به ليئى خوى بو ئىوه راست هينايه دى
(كه فرموده بوى سهرتان ده خه م مه لائىكه ده نيىرم بو پشتگيريتان) به لى جا
فرمودى: (اذا تحسونهم) واته: ئه و كاته بيئنه وه يادتان كه له سهره تاي جه نكه وه
كافره كانتان له هه ست ده خست (ده تان كوشتن) ^(۱۴).

(حَتَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ) (آل عمران: من
الاية ۱۵۲)، واته: يارمه تى و سهرخستنى خوا و گه تى به ليئىكه دى بۇتان به رده وام
بوو، تاكو خۇتان فه شه لتان هيناي و ناكو كى كه وته نيوانتاتان نه كاروبار دى
سهرپيچى تان كرد، دواى ئه وه دى ئه و شته دى كه زور هه زى لى ده كهن (كه
ده سته كه وته) پيشانى دان.

كه واته به وه شكسته كه تان ده ستنى پيكر دى له و كاته وه سهرى هه لدا، كه بى
فرمانيتان كردى سهرپيچى تان له فرمانى پيغه مبه رى خوا ﷺ كرد، جا
له ئه نجامى ئه و سهرپيچى يه دا، ترستان هاته نيو دل، ترسه كه ش بوو به هوى
ناكو كى نيو خۇتان، ناكو كى يه كه ش به هوى سهرپيچى له فرمانى پيغه مبه روه
بوو ﷺ، سهرپيچى يه كه ش به هوى خۇشويستنى دونه اوه بوو، كاتيك
كه جه نكا وه ره كانى سهر شاخولكه دى (جبل الرماة) بۇ كوكر دى وه دى ده سته كه وته
(غنيمة) دابه زين و فرمانه كه دى پيغه مبه ريان (عليه الصلاة والسلام) شكاند،
فرمان شكاند و سهرپيچى يه كه ش ئه وه بوو كه ئه و شويئنه دى پيغه مبه رى خوا
ﷺ بوى ديارى كردى بوون كه شاخولكه يه كه له دامين چيائى سهر كه شى ئو حود
پيى ده گوترى: (چيائى تيرها ويژه كان / جبل الرماة) ئه و ته پۆلكه يان چۆل كردى
هه نديك له جه نكا وه ره موشريكه كان ^(۱۵) كه ئه مه يان زانى پشتيان لى برينه وه وه

^(۱۴) (راغب الاصفهاني) له و باره وه گوتويه تى: (حَسَسْتُ: يانى: (اصْبَتْ حَاسِئَةً) نحو (كَبِدْتُه
وفادته) ولما كان ذلك قد يتولد منه القتل عبر به عن القتل فقيل: حَسَسْتُه اي قتلته قال تعالى:

(اذا تحسونهم ياذنوا) ال عمران ۱۵۲-، بپروانه: (مفردات الفاظ القرآن) ص ۲۲۲.

^(۱۵) به فرماندهيتى (خالد بن الوليد) و (عكرمة بن ابي جهل) كه ئه رسا كه مسولمان نه بوو بوون، خوا
لييان پازى بى.

چوونه سهر شاخۆلكه كه كهته نها چه ند كه سيك له هاوه لانی لی مابوونه وهو
پاش شهید کرانیان، سوپای ئیسلام پشتی لی گیراو له پیشه وهش را کاتیك
سوپای کوفر زانی مسوڵمانان پشتیان لی گیراو دژه هیرشیان کرد، ئیدی
سهره نجام مسوڵمانان شه په کهیان دۆراند، بۆچی؟! چونکه بی فه رمانی
پیغه مبه ریان ﷺ کرد .

پیویسته له و راستی یه ش بی ئاگا نه یین كه تا قیكرانه وه ی خوا - تبارك
وتعالی - بۆ هاوه له به ریزو دلسۆزه كانی پیغه مبه ر خوا لییان پازی بیّت به و
به لاو نا په حه تی یه ی كه له جه نگی (احد) دا یان له هر حاله تیکی دیکه دا
كه به سه ریان ها توه، نه وه نا گه یه نی كه خوای به خشه رو دا دگه ر پقی له و
به ریزانه بوویّت و خوشی نه ویستن بۆیه نه وه ی به سه ریان هی نا بی!

به لكو به پیچه وانه وه مسوڵمانان تائیمان و دینه کهیان مه که مترو تیرو
ته واته ر بیّت تا قیكرانه وه که شیان قورسترو سه خت تر ده بیّت، بۆ وینه با
سه رنجی ئه م فه رمایشته به دین له و باره وه: (عن معص بن سعد عن أبيه قال:
قلت يا رسول الله! أي الناس أشد بلاء؟ قال: الانبياء، ثم الأمثل فالأمثل، فيبتلى الرجل
على قدر دينه..) رواه الترمذي.

وهك ده بینین پیغه مبه ری خوا ﷺ پای ده گه یه نی كه ریزه و نه ندازه ی
سه ختی و قورسی تا قیكرانه وه ی مسوڵمانان به گویره ی ریزه و چۆنیه تی
دینداری و ئیمان ه که یانه، هر بۆیه ش تا قیكرانه وه ی پیغه مبه ران (عليهم
الصلاة والسلام) له ی هه موو كه س توندترو سه خت تره، چونكه بیگومان
ئیمان و دینداری یه که شیان له ی هه موو كه س چاكترو به هیزترو كاملتره.

ئنجا دوای نه وانیش پله پله پی به پی هه تا ئیمان مه که متر بی و
دینداری و مسوڵمانه تی با شتر ده بیّت، تا قیكرانه وه ی خاوه نه که یشی قورستره،
ئایا قوتابی هه تا زیره کتر بی و له پله ی خویندن دا با لاتر بیّت
تا قیكرانه وه که یشی قورستر نابی؟! !

ديسان خواي كاربه جي و ميهربان له باره ي حيكمه تي تاقيرانه وه ي
مسولمانانه وه ده فهرموي: (اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِيْنَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى
نُصْرُ اللّٰهِ اِلَّا اِنَّ نُصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ) (البقرة: ٢١٤).

واته: نايا پيتان وايه (خوا - جل جلاله - به پرسياري ره خنه گرانه -
الاستفهام الانكاري - يه وه ده فهرموي: نايا خه يالتان وايه بچنه نيو
به هه شت!، نه وه بيگومان به هه له دا چوونه و خه يال پلاوتان كردوه!
(وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ) (البقرة: من الآية ٢١٤)

مادام جاري تووشى نه و نارپه حه تي و گرفتاري يانه نه بوونه كه مسولماناني
پيش ئي وه تووشى بوون، جا نايا تووشى چى بوون؟! (مستهم الباساء
والضراء) هه زاري و نه داري و نه خوشي و نازار وهك پوښاكي به دهن چه سپ
پيتانه وه نووسا و به روكي گرتن و نارپه حه و شپريزي كردن^(١٦).

(وزلزلوا) وه راشه قيئران، وهك چوون بيژينگه ده غلييك به توندى
پاده ته كيئري بونه وه ي كه هه رچى سه ر كويئر (سه ر كوته ل) و شتى نامويه و
ره گه لي كه وتوه جيا بيته وه و ده غله كه پاك بيته وه.

نه و مسولمانانه ي پيش ئي وه ش به شيويه كه پاته كيئران و له بيژينگ دران
كه نه و راشه قيئران، نه و برسى بوون و نه خوش بوون و گرفتار بوونه، هينده
تووند و قايم و به هيژ بوو كه له ژيئر تين و تاو و گوشاردا هاوريان كرد: (حتى
يقول الرسول والذين آمنوا معه متى نصر الله؟! به لي نه و مسولمانانه
به نه ندازه يه كه ته نگاو و سه غله ت بوون و نارپه حه ت بوون هه تا پيغه مبه ره كه يان
(عليهم الصلاة والسلام) و نه وانه ش كه له خزمه تي دا بوون هاوريان برده بهر
خواي به به زه ي و لي پاران وه و گوتيان: يارمه تي خوا ده بي كه ي بي؟ دياره

^(١٦) كه واته هم له مال و سامان و هم له جهسته و گياناندا تاقيرانه وه، وهك له شويينيكي
ديكه فهرمويه تي: (لَتَبْلُوَنَّ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ) (آل عمران: من الآية ١٨٦).

نائوميد نه بوو بون له پرمه څو، به لام چونکه تاقيرانه وه که يان زور
 قورس بوو، وه زوری خياندو کاتي د هروو ليکرانه وه که يان نه ده زانی!
 وه جاري واش هيه خوي کار به جي يارمه تي کومه ليک له بوسته کاني خوي
 ناداتو له دنيا دا سهر يان ناخات بوئه وه ي بو خه لکي دیکه بڼه سهر مه شق،
 چونکه هم دنيا يه جي تاقير د نه وه يه و جي ئه نجام و بهر هم و هر گرتنه وه
 نيه، بو نمونه: ئه وانه ي که (اصحاب الاخدود)^(۱۷) شهيد يان کردن، واته
 خاودني خه ندړ که کان، چونکه وشه ي (اصحاب الاخدود) ناوه بو کافره کان،
 که مسولمانان پړوايان به کوپه چکوله که هينا وه که له فخر موده ي پيغه مبردا ﷺ
 هاتوه (مسلم) گيړاويه ته وه له (صهيب) وه خوا ليی پازي بي.

جا خوي په روه دگار به سهرهاتي ئه وانه مان بو ده گيړي ته وه وه (سيد
 قطب) پرمه تي خوي لي بي له و باره وه له ته فسيري سووړه تي (البروج) دا
 گوته ويه تي: (بو نه وه ي ئه و مسولمانانه ي که ده ستيان له ه موو پچکان
 ده بريته و ناسوي سهر که وتنيش له هيچ لايه که وه به دي ناکه ن که ده رو يان لي
 بکړي ته وه و در باز بن، دوو چاري نائوميد ي نه بن و ئه و مسولمانانه ي
 که سووړه تي (البروج) باسيان ده کات بڼه سهر مه شق بويان)^(۱۸) به لي مهرج
 نيه ئيمه له دنيا دا ه موو ده مي سهر که و توو بين به سهر دوژمن داو ده ولته
 دا بمه زرينين و کيان و قهواره و هيه به تيکمان بو پر خسي که بتوانين به هوي وه
 شهريه تي ئيسلامي به ته واوي پياده بکهين، ئه وه مهرج نيه و زور
 له پيغه مبران (عليهم الصلاة والسلام)، هر به بي نازي و به بي که سي و به بي
 ده سته لاتي ماونه ته وه، بگره ه يانه شهيد بووه وه خوي بهر ز
 فخر مويه تي: (وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ) (البقرة: من الآية ٦١) خوي په روه دگار به

^(۱۷) وشه ي (اخذود) به ماناي (شقوق) ديته، واته: که ليئو درز له زه وي دا دروست کردن،

که له زمانې کوردي دا (خه ندړک) ي پښه ديئ.

^(۱۸) بېوانه: (في ظلال القرآن) ج ۱ ص ۳۸۷۱ تا ۳۸۷۶، ط دار الشروق.

(به نئی ئیسرائیل) ده فهرموی: (پیغه مبه ران به ناهق ده کوژن) بۆ نموو نه:

(زکریا) و (یحیی) صه لات و سه لامی خویان له سه ربی، وه رهنگه پیغه مبه رانی

دیکه ش هه بووین. کوژ ران، ئاشکره شه که هه مووشیان دوو چاری چه ندان جوړه

گرفتاری و ناره جته تی بوو نه!

جا مسوولمانینه! ئه لیره! حیکمه تی تاقیکرانه وه (ایسلام) مان بۆ

ده رده که وئ چونکه هه رکامیکمان له گهر مه ی تاقیکرانه وه گرفتاری دا ده بی

به خوی بلی: خو تو له پیغه مبه رانی خوا (عليهم الصلوة والسلام) زیاتر نی بۆ

وینه: (زکریا و یحیی) که بیگومان خوی بالا ده ست زوڕ به سنیایی ده ی توانی

سه ریان بخات، یان (عیسی) - عليه الصلوة والسلام - که نه صرانی به کان

به هه له پێیان وایه که له سێداره دراو وه ئه و خاچ (صلیب) ه که ی که به ملی

خویانی دا ده که ن به حیساب ئه وه ره مزو هیمای به داردا کران و له سێداره درانی

عیسیا به (عليه الصلوة والسلام) به لام خوی په ره ردگار ده فهرموی: (وَمَا قَلْبُ

وَمَا صَلَوَةُ) (النساء: من الآية ۱۵۷) واته: نه کوشتیان و نه هه لپشیان واسی، به لکو

وینه ی عیسا برایه سه رکه سیکی دیکه ئه و یان هه لواسی له حیاتی عیسا -

عليه الصلوة والسلام - ، وه خوی زال و مه ن عیسا ی کوری مه ریه می به کلاو

روژنه دا به رز کرده وه سه ری خست، (عیسا) هه ره وه نده ی پیکرا که خوا

به ره و ئاسمان سه ری بخات وه ک خوی به توانا فهرموویه تی: (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ)

(النساء: من الآية ۱۵۸) ، ده جا خو ئیمه له (عیسا) و (زکریا) و (یحیی) زیاتر نین،

که پیغه مبه رانی خواش بوون (عليهم الصلوة والسلام) به لام خوی کار به جی

ئه و زاته به ریزو پایه به رزانه حیکمه تی وایه بووه ئه وانه نه ک هه ره به سه ره

دوژمنانیان دا سه ره نه که ون، بگره یان شه هید بین یان خوا - تبارک و تعالی -

به رزیان بکاته وه، به لئ ئه لیره دایه که ماهییه ت و جه وه ره ی ئیمان ده رده که وئ،

چونکه خوی په ره ردگار ده فهرموی: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ

اللَّهُ جَعَلَ لِنُفْسِ النَّاسِ كَذَابًا) (الأنعام: من الآية ۱۱) واته: که سانی که هه

که له حاله تی شینه یی دا ده لئین: ئیمانمان به خوا هیمان، به لام کاتی که له پێیان وئ

خوادا ئازار دران (بههەر جوړه ئازاريك و نارېحهت كران)، ئهوه ئازاردانى خهلكيشى پئ وهك ئازارو سزاي خوا وايه!! واته لهتهنگانه دا خوى بۇ ناگيريت. نهخير براو خوشكى مسولمان! خوت بۇ ئازار درانهكه بگروه با ئاگرو تين و تاوى گرفتاريى و نارېحهتى له پيناوى خوادا پالفتت بكات، بۇئوهوى تووشى سزاي خوا نهبى، له بهران بهر گرفتاري يهكان دا خوړاگر به بۇئوهوى له ئيمتيحاني خوا دهرېچى.

ههروهها هه له بارهى حيكمهتى بهلاو گرفتاري يهكانه وه خوا فرمويهتى: (وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ) (محمد: من الآية) واته: خوا ئهگه ر ويستباى تولهى له دوزمهكانتاتان دهستاندو ئيوهى به سهریان دا سهه ر دهخست، بهلام بۇئوهوى ههنديكتان بههوى ههنديكتانه وه تاقى بكاتوهو بتان جه پيئي.

بهلى سزاو جه زربه دان و تيكشكاندنې ئهوان بۇ خوا زور ئاسانه و هيچى تى ناچى! فرشته يهكه ده نيړى باليكيان لى ددات و دهرينه وه، وهكه له ههنديك شوينه وار (آثار) دا هاتوه كه كاتيک خواى بهرزو مه زن ويستى گهلى (لوط) عليه السلام قه لاچو بكات، (جبريل) ى نارودو ئه ويش باليكي خسته ژير ئه و ناوچه يه ي كه ئه و گهله پوهوشت نزمه ي تيډا نيشته جى بوون و سه ره تا بهرزى كردنه وه به ره و ئاسمان، هه تا ئه هلى ئاسمان گوييان له وه پره ي سهگ و باره ي بز و بوړه ي مانگا كانيان بوو، پاشان له ويوه نخوونى! كردنه وه!!، بهلى ئه وه بۇ خوا زور ئاسانه بهلام دهيه وي بهيه كتر تاقيتان بكاتوه: (مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ) (محمد: من الآية) جا هه ر يه كيك غه له تيكي كردو خوا - تبارك و تعالى - بهزه وي دا بهر يته خوارو بيفه وتيئي، ئه دى ئيماني ئيمانداران چوډ دهر يكه وي!!، ئيمه ئه گه ر هه موو ئيشه كان خواى بالا ده ست بو مان بكات، ئه دى بۇ خو مان چين!، ئايا ده بى هه ر هه لخزيين و بليين: خوايه فلان كه سمان بۇ له بهين به ره و، فلان شوينه شمان بۇ ته خت بكه و ئيمه ش له وي دابنيشين!!

بیگومان نه خیر چونکه نه وه عاده تی (به نی ئیسرائیل) ه که به موسایان گوت (علیه الصلاة والسلام): (ا فَادْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُوْنَ) (المائدة: من الآية ۲۴) واته: تو له گهل په وره دگارت بچن بجهنگن (یانی شهر له گهل (عمالقه) بکه نه و (بیت المقدس) یان لی بستینه وه) ^(۱۹).

نه وه نیمه ش لیړه دانیشتوین (وه چاوه پړین داخو که ی لی دهنه وه، جا هرکات ئیوه لی بوونه وه نیمه ش دیین) ^(۲۰) به لی نه م جوړه هه لویسته نه وه عاده تی (به نی ئیسرائیل) ه، به لام هه لویست و عاده تی هاوه لانی به پړی پیغه مبهری خوا (رضی الله عنهم) نه وه بوو که (نهبویه کر) و (عومهر) و (سعد بن معاذ) و (مقداد بن الاسود) و هاوه لانی دیکه ش خوا لییان رازی بی نواندیان که گوتیان: نه ی پیغه مبهری خوا پیشمان بکه وه (نه گهر ملمان پی له دریا بنی یه کی کمان پاشه کشه ناکات) ^(۲۱) دوا ی نه وه ی پیش جهنگی (بدر الکبری) راویژی پیان کردو پرس ی پی کردن و فهرمووی: بیگومان نیمه نه هاتوین جهنگ بکه ی - له گهل قورپیش دا به سر کردایه تی (ابوجهل) - به لکو هاتوین کاروان بگرین - به قیاده ی (ابو سفیان) - به لام ئیستا شهرمان به تووشه وه بووه جا ئایا ره ئیتان چی یه، بچین یان بگه رپینه وه؟! ^(۲۲)

به لی پیغه مبهری خوا ﷺ ئاوا بوهر کاریکی گرنه راویژی کردوه و هر نه چوه پیش خه لک بکه وی نه زانی بو کو ییان ده بات! به لکو پیش وهخت مه شوره تی پی کردون، تی گه یاندون، روشن کردونه وه و قه ناعه تی پی هیان، له پیش نه وه ش دا ته زکیه ی کردون و په وره ده ی هه مه لایه نه ی

^(۱۹) و ^(۲۰) نه وه ی ئیوان که وانه کان خو م زیادم کردوه بو زیاتر بوونکرده وه ی مه به ست، نه گهر نا له ده قی ئایه ته که دا نه هاتوه.

^(۲۱) (.. فامض یا رسول الله لما اردت فنحن معک، فو الذي بعثک بالحق لو استعرضت بنا البحر فخضته لخضناه معک ما تخلف منا رجل واحد...) پروانه: (البدایة والنهاية) ج ۳ ص ۲۶۲-۲۶۳، وه پروانه: (السيرة النبوية الصحيحة) ج ۲ ص ۳۵۹، د. ضیاء العمري. تبیینی: نه و قسه یه هی (سعد) ه.

کردوون، ئنجا به گژ دوزمنیدا کردوون، دیاره بۆ خۆیشی له پێشیا نه وه بووه
(پووح به قوریانی بئ)، وهك (انس بن مالك) خوا لیی پازی بئ گوتوویه تی:
(... وکان أشجع الناس) رواه مسلم.

ههروهها له سه رجهم کتیبه کانی سپردها هاتوه له باره ی نازییه تی پیغه مبهری
خواوه ﷺ که هاوه لانی به پیزی گوتوویانه: ^(۲۲) (کاتیك جهنگ گهرم ده بوو
خۆمان له پشت پیغه مبهری خوا ده گرت!).

وه له سپره ی پیغه مبهری خوادا ﷺ هاتوه که له جهنگی _حنین) داو له کاتی
دهستی پکردنی دا بئ نه وه ی سوپای ئیسلام پیی بزانئ بۆسه (کمین) یك دانرا
بوو، جا کاتیك کت و پر به سه ری دا که وتن، مسولمانان شان وه پیغه مبهری خوا
ﷺ خۆی ته نها مابۆوه له گه ل ده دوازه ^(۲۳) نه فهریک داو دهیفرموو: (انا النبي
لا کذب انا ابن عبدالمطلب) ^(۲۴) واته: من پیغه مبهرم درۆ ناکهم، من کوپی
(عبدالمطلب) م.

ههروهها کتیبه کانی (سیره) ^(۲۵) گێراویانه ته وه له (صحيح المسلم) یش دا
هاتوه که هه رکام له (عباس بن عبدالمطلب) و (سفیان بن الحارث) هه ردوکیان
زۆر توند لغاوی ئیستره که ی یان گرتبوو که به پرتاو به ره و دوزمن ده چوو،
له کاتیك دا که خه لک شکاوه وه ل دین!!

به لئ مسولمانینه! ئه مانه حیکمه ت و فه لسه فه ی تاقیکردنه وه ن و دیاره
به بئ (إبتلاء) یش ئه و راستی به ده رناکه ون، چونکه له ده شتی هه موو که س
نازییه بۆ پزیشن به لām گرنگ ئه وه یه له بهر هه ورازی نه وه ستن، وه ک کورده واری
خۆمان ده لئین: (له بواری دا لاقی ره شو سپی ده رده که ون)، یاخود عه ره ب
ده لئین: (عند الامتحان يكرم المرء أو يهان) واته: له کاتی تاقیکردنه وه دا

^(۲۲) بروه: (السيرة النبوية الصحيحة) ج ۲ ص ۵۰۲.

^(۲۳) بروه: (سيرة ابن هشام) ج ۲ ص ۴۴۲.

^(۲۴) رواه مسلم.

^(۲۵) بروه: (السيرة النبوية الصحيحة) ج ۲ ص ۵۰۱.

نیستان یان پیری لی دهگیری یان پیسوا دهگری، یانی یان قه دری خوی بهرز دهکاته وه، یاخود خوی نرم دهکاته وه.

ههروه ها هه له باره ی حکمه تی تاقیکردنه وه له سووره تی (التوبة) دا خوی په زهر دگار ده فرموی: (اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمْ يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يُتَخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِجَهْ) (التوبة: من الآية ۱۶)، ها ئه م نایه ته ش یه کی دیکه له حکمه ت و سوود و بهر ه مه کانی (ابتلاء) ده خاته پرو و ئاشکرا ده کات، ده فرموی: ئایا پیستان وایه به وهنده وازتان لی بهیتری و تاقی نه کری نه وه که جار ی خوی په زهر دگار یوی دهر نه که و توی^(۳۶) (دیاره مه بهیست دهر که وتن و کشف بوونیانه له سهر ئه رزی واقع) داخو کامه تان به راستی جیهاد ده کن وه به هیچ نرخی ک ناماده نین که که یین و بهین بکن له گه ل دوزمنان دا بیانکهنه جیی نهی نی و رازو نیازو پشت پی به ستیان له جیاتی خوا و پیغه مبهرو بروداران و په یوه ندی تایبه تی یان ببی له گه لیان دا، یانی کیڼ ئه وانه ی که خور اگرن و ته نازل ناکن بو ئه هلی کوفرو ده لئین: په زهر دگار پشتیوانمانه و پیغه مبهرو پیغه و امانه و بریایان و خوشکانی مسولمانیش کو مه ک و پشتی ئیمه ن، ئه و که سانه کیڼ و چونن ده بی دهر که ون له مه یدان داو له سهر ئه رزی واقع ئاشکرا بن؟!

بیگومان ته نها له گهر مه ی تاقیکردنه وه جه رباندن داو له کوره ی خه بات و خور اگری نیو مه یدانی خوا په رستی و خو نه ویستی دا ئه و پر و سه ی که کشف بوون و په رده له سهر لا چو نه ئه نجام ده در ی، به لی له کاتیک دا که گو شارت ده که و یتکه سهرو نار ه حات ده بی، ده بی نازابی مسولمان و دیندار و خوا په رست بمی یتیه وه ناماده بی له سهر راسته شه قامی خوا بمی یتیه وه ته سلیمی واقعی ناشه رعی یانه نه بی و نه بهزی و به چوک دانه یه ی و ده ست نه که ی به دره کردن و که یین و بهین و په نهان کاری و پردی ژیر به ژیر دروست کردن و ته ون هه لبه ستن له گه ل نه ملاولا بو ئه وه ی فشار که له سهر خو ت لا بهری و خو ت دهر یان بکه ی!

(۳۷)

(۳۸) بیگومان خوی په زهر دگار زانیاری ئه زه لی به مه موو شتیک هایه

0- ھۆکارەکانى كەوتن لە تاقىکردنە وەدا :

ئىنجا ئايا ئىنسان بۆچى و بەچى لە تاقىکردنە وەدا دەكەوى!!
خوای پەرورەدگار ئەو ەشى بەرپوونى لەچەندان ئايەتى قورئانى دا بۆ باس
کردووین، بۆ وینە:

لەبارەى ھۆکارو چۆنەتى شکست و تیشکانى مسولمانان لەجەنگى
(ئوحود) دا فەرموویەتى: (حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا
أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ) (آل عمران: من الآية ١٥٢)،
دیارە ئیمە پشتریش ئەم ئايەتەمان هینایەو لەکاتى باسکردنى حیکمەتى
تاقىکردنە وەدا بێجگە لەرستەى کۆتایى (مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ) واتە: ەتەنە دنیای دەوى و ەشتانە دواپۆژى دەوى، کەواتە لیڕەدا
ھۆکارەکانى شکست و تیشکانى مسولمانان لەجەنگى (ئوحود) دا وەك
ئالقهکانى زنجیرىك بەدواى یەك دا ریزیان بەستو ەبەم جورە: (حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ -
وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ - وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ - مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ) (آل عمران: من الآية ١٥٢)

کەواتە: (فشل) کە ئەنجامەکەى ئەمانە پشەكى و ھۆکارەکانى: (تنازع +
عصيان + إرادة الدنيا) ناکۆکى + سەرپیچى + ەلێژاردنى دنیا.

کەوابى: رەگەزو پشەو ماك و میکروبی شکست و تیشکانەکەى مسولمانان
لەجەنگى (ئوحود) دا پەيوەندى بەخودى خویانەو ەى، نەك بەتەرەفى
بەرانبەرەیان، کەچى ئیمە زۆرجار کەتووشى نىکۆیەك و شکستى و تیشکانىك
دیین، ەمیشە یەخەى دوژمن دەگرین، و ەمیشە خەتا لەملى وى دەکەین
دەستى خۆمان بەغەیر دەسپرین و بەردەوام بپرو بیانووى بئجئ و پاساوى
ناماقوول بۆ خۆمان دینیئەو: کاکە ئەو شکستەمان بەھۆى کەمتەرەخەمى
ئیمەو ەنەبوو، بەلکو خەتای فلان و فیسار بوو!! بەلام بێگومان ئەو
پێچەوانەى قورئانە، من تەنانەت ئايەتیکم نەبیئو ەقورئانیدا کەخوای

په روږدگار شکستی مسولمانان پاساو بداته وه به وې که د ورژمنه که یان وای و چوو و وای کردو! به لکو همیشه شکستی مسولمانان به وې پاساو دودات و به جوړیک (تعلیل) و (تحلیل) ده کات که به وې که مته رخه می و هله و نانه و او و گرچ و کالی خوتان نه وه تان به سر هاتو، نه وه تا له باره ی شکستی جهنگی ئو خوده وه ده فرموئ: (أَوَلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَيْ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ) (آل عمران: من الآية ۱۶۵) واته: نایا (له جهنگی ئو خودا) کاتیک که به لایه ک و موصیبه تیکتان تووش بوو که پیشتر دووقاتی نه وه تان تووشی د ورژمنتان کردبوو (چونکه مسولمانان له جهنگی به دردا حهفتا که سیان له کافره کان کوشت و حهفتایشتیان لی به دیل گرتن، به لام له جهنگی ئو خودا حهفتایان لی شهید بوو و دیلیان نه بوو چونکه مسولمان مه گهر چونکایی نه گهرنا ناماده نیه ته سلیم بی)، جا بو وې شکسته که ده فرموئ: بلی له لای خوتانه وه شکسته که تان بو هات و د ورژمنتان به وې خوتانه وه زه فیری پی بردن.

به لی مسولمانان به وې هیزی د ورژمنیانه وه ناشکین، وه خوی مه زن بوی پوون کردو وینه وه ده فرموئ: (فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) (النساء: من الآية ۷۶). واته: له درتی دوسته کانی شهیتان بجهنگن، بیگومان فیل و پیلانی شهیتان بی هیزه.

به لی د ورژمنانی نه هلی ئیسلام له چاو نه وان بی هیزن به لام به مهرجیک نه وان بروداری راسته قینه بن، نایا نه م پوژگاره مسولمانان بوچی له به رانبهر جووله که دا به چوک داهانور و شکستیان هیناوه؟!، بیگومان نه وان هی که له به رانبهر جووله که دا تیشکاون نه وان مسولمان نین، به لکو نه وه گه لی عه ره به و نه وان مسولمانی به ناو مسولمانن که له به رانبهر جووله که دا شکستیان هیناوه، به لی نه وان نه گهر مسولمانیش بن مسولمانی ته واو نین، چونکه به دریزی میژووی ئیسلام کاتیک مسولمانان له گهل د ورژمن تیک گیرا بن،

کاتیک که زانیویانه حساب گه یشتوته نه وهی که دهست پی بکه، مه گهر به ده گمن دنا هه موو جار و هه میشه دوژمن له هه موو شتیک دا زیاتر بووه له وان، ژماره یان، چه کیان، ئیمکانیا تیان، به لام خواش هه سهری خستون!!، به لام عه رب له سونگهی نه وه وه له بهرانبهر جووله که دا شکستیان هی ناوه و بویه دوو سه د ملیون عه رب زیاتریش به چوار پینچ ملیون جووله که ناویرن، چونکه چوار پینچ ملیون جووله که که راست دهکن، جووله که ی راسته قینه، به لام عه رب به کان زپن!

له گوڤاریک دا خویندمه وه ده لی: له سالی (۱۹۶۷) ز دا که عه رب به نسوکه یه کی گه وره ی ده زانن، جووله که کان باره گاو بنکه یه کی عه رب به کانیا ن گرت ته ماشا دهکن له سه ر باره گاکه یان نوو سرابوو:

لا تسأل عن مسلکي او مذهبي انا اشتراکي بعثي عربي
واته: له پربازو مه زه بی من مه پرسه، من عه رب یکی سو سیالیستی به عسیم!

جا ده لی جووله که کان زه پریکیان به سه ردا هی ناو له سه ریان نووسی واته له سه ر هه مان لافیته: (کَم مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ) (البقرة: من الاية ۲۴۹)، واته: نه ئایه ته که له قورئانی ئیوه دایه مه ده که ی به سه ر ئیمه دا ده چه سپی که هه رچه نده که متریشین به سه رتان دا زال بووین، چونکه زیاتر به قسه ی خوامان کردوه تا ئیوه که خو تان به مسولمان ده زانن!!

دیاره خوی په روه ردگاریش نه یفه رموو هه رکه سینک بلی من مسولمانم هه ر سهری ده خه م، ده فره موی: هه رکه سینک ئیماندار بی سه ر ده که وی، ماموستا مه لا سه عیدی نوژی په حمه تی خوی لی بی، قسه یه کی جوانی^(۲۷) هه یه ده لی:

(۲۷) دیاره نه ماموستا به پریزه په حمه تی خوی لی بی، (کلیات رسائل النور) ده (۱۰) به رگی یه کی پر پرده له قسه ی جوان و شیرین و نهسته قو پر حیکمه ت، به لام ئیمه لی رده ته نه نه قسه یه مان بهر بونه (مناسبة) یه وه لی خواسته وه.

(جاری) واهیه کابرا مسولمانه بهلام سیفہتی کافرانی هیه، جاری وایش
 هیه کابرا کافر بهلام سیفہتی مسولمانی هیه، واتہ بابای کافر هندیك
 سیفہتی هیه که ئیسلام به پسهندی داناون، دهلی: کاتیک که مسولمانه که
 شکست دهخوات له بهر سیفہته کافرانه که شکست دهخوات نه که له بهر
 مسولمانه تی به که ی، ههروه ها کافر که ش که سه رده که وی له بهر نه و
 سیفہتانه تی که باشن نه که له بهر کافرایه تی به که ی) به راستی قسه که ی
 به جی یه، چونکه بو وینه: برایه تی شتیکی باشه، مەرکه زییه شتیکی باشه،
 ههروه ها ههراکام له پوژکردن و کار به بهرنامه بهر پوه بردن شتی باش و
 پیوستن و ههراکامیکیان بابای کافر هه بیی یان مسولمان، نه وه بهرهم و
 شوینه واری خوی که م و زور هه هیه، پیاوچاک (ولی) یک بخه نیو ئاو یک نه گهر
 مه له نه زانی دهخنکی مه گهر خوا وهک (استثناء) یک و به شیوه یه کی (خارق
 العاده) قوتاری بکات، کافر یکی مه له وانش بخه نیو ئاو وه ده په ریته وه، نه م
 دنیا به دنیا ی ههکاره کان (اسباب) ه، به لام مسولمانان نه گهر برپوادی
 راسته قینه بن و هویه کانش فهراموش نه که ن^(۲۸) باهه موو هویه کانشیان بو
 دابین نه کری خوی به به زهی بویان قهره بوو ده کاته وه.

که واته ئیمه به هوی خومانه وه به هوی که م و کوپری و هه له و
 نات و او بی به کانمانه وه له بهرانه بهر دوژمن دا شکست ده خوین، وهک خوی
 په روه دگار ده فهرمو: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَرْمُوا إِلَيْكَ أَلْمَاتٍ لَّهُمْ
 الشَّيْطَانُ بِغَضٍ مَا كَسَبُوا) (آل عمران: من الآية ۱۵۵)، واته: بیگمان نه وانه ی که پوژی
 به یه که گه یشتنی دوو کو مه له که له ئیوه شکستیان خوارد و پشتیان له دوژمن
 کرد نه وه شهیتان هه لی خلیسکاندن به هوی کرده وه کانیا نه وه، واته به هوی
 گونا که پیش ووه کانیا نه وه، شهیتان له مهیدان داو له بهرانه بهر دوژمنه
 ئاشکرایه کانیا ن دا. چونکه پیشتر پییان ویرابوو. زه فهری پی بردن و دوژمن
 به سهریان دا زال بوو.

^(۲۸) یه کیک له خسه له ته کانی مسولمانی راسته قینه په چاو کردنی ههکاره کان و هه لدان بو

دابین کردنیانه.

٦- هوکاره کانس دهرچوون له تاقیکړانه وه:

وه له کوټایي دا نایا به چی سهرده که وین و چوڼ چوڼی له تاقی کړدنه وه
دهرده چین؟!

خوای زاناو توانا زور به پوونی و پاشکاو ی نهو مهسه له یه ی به چهند جوړیک
بو باس کردوین بو وینه: له سووړه تی (المائدة) دا دهرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ) (المائدة: من الآية ١٠٥) واته: نه ی
نه وانه ی نیمانتان هیناوه له خوتان وریا بن نه گهر نیوه هیدایه ت پیدا کردو و
هیدایه تدر او بن و له سهر پاسته شه قامی خوا بن، نه وانه ی که گومپراو
سهر گهر دانن زیانتان لی نادهن.

هره وها هر له وباروه له شوینی کی دیکه دا دهرموی: (وَأَنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا
لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً) (آل عمران: من الآية ١٢٠) واته: نه گهر نیوه نه هلی صه برو
ته قوا بن فیل و پیلانی نه وان هیچ زیانتان لی نادات.

هره وها له شوینی دیکه دهرموی: (الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاغِبُونَ) (البقرة: ١٥٦)

واته: (نه وانه ی کاتیک که به لایه کیان تووش دی ده لیڼ: نیمه هی خواين و
وه هر بولای ویش ده چین وه)، به لی نه هلی ایمان له تهنگانان دا نه ژنویان
ناشک و نابه زن، به لکو ده لیڼ: مه رحه با له به لاو نارپه حه تی له پیڼاوی دینی
خوادا، مه گهر خوای په روره دگار پیی نه فهرموین که له کاتی جهنگ و
برسیه تی و نه خوشی و گرفتاریی دا خوږاگر بین (وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) (البقرة: من الآية ١٧٧) واته: وه
(مسولمانانی پاسته قینه) نه وانه ن که له کاتی نه خوشی و برسیه تی و گهرمه ی
جهنگ دا خوږاده گرن نه وانه له مسولمانه تی یاندا پاست ده کهن و نه وانه ن
پاریز کاران.

به‌لئ خوشك و براياني مسولمان نه‌گهر بيټو ئيمه نه‌هلى ته‌قوا بين واته
 خويمان و نه‌وه‌ى كه‌هه‌مانه به‌ه‌ى خوا بزاني، وه‌بشزانين كه‌سه‌ره‌نجامان بولاي
 خوا ده‌گه‌رپټه‌وه، هيچ دورژمنك پيمان ناويړئ، چونكه نه‌وپه‌پړى هه‌ر نه‌وه‌ نيه
 بكورژين!! ده‌جا مسولمان كورژانيشى له‌جه‌نگ دا هه‌ر سه‌ركه‌وتنه به‌پيى
 فه‌رموده‌ى خوا (قُلْ هَلْ تَرَبُّوْنَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى الْحُسَيْنِ) (التوبة: من الآية ۲۰) نه‌ى
 موحه‌ممه‌د به‌نه‌هلى كوفر بلئ: (جگه له‌يه‌كك له‌دوو شته هه‌ره چاكه‌كان چى
 ديكه‌مان لئ چاوه‌پروان ده‌كه‌ن؟! كه‌بريتين له‌سه‌ركه‌وتن يان شه‌هيدي،
 كه‌بيگومان يه‌كه له‌يه‌كى چاكترن، ئينسان به‌سه‌ر دورژمن دا سه‌ركه‌ويى بو
 ئيسلام و نالاي ئيسلام و به‌يداخى خوا به‌يه‌كگرتن (علم التوحيد) به‌رز
 بكاته‌وه‌و دينى خوا ببټه به‌رنامه‌ى ژينى خه‌لك، شه‌ريعه‌تى خوا ببټه
 سي‌به‌رى كومه‌لگاو له‌سايه‌ى دا به‌خته‌وه‌ر بن و برا بن و ته‌با بن و، ژيان به‌ره‌و
 پيشه‌وه‌ بچټ، به‌ها به‌رزه‌كان (الفضائل) بلاوبنه‌وه‌و خه‌سله‌ت و خووه
 نزمه‌كان (الرزائل) له‌به‌ين بچن، دادگه‌ريى بچه‌سپي و زولم لاجپي، نه‌وه
 بيگومان ئامانجيكي به‌رزه‌و خه‌لات و به‌خششه، ئنجا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ش نه‌بيى خو
 شه‌هيدييه‌كه هه‌ر مسوگه‌ره‌و وه‌ك گوتراوه: (إما النصر وإما الشهادة).

جا به‌رپزان! هو‌يه‌كاني ده‌رچوون له‌تاقيكردنه‌وه‌ پيچه‌وانه‌ى هو‌يه‌كاني
 شكست و ده‌رنه‌چوون و له‌تاقيكردنه‌وه‌دا كه‌وتنن، واته: نه‌گه‌ر ئينسان به‌هو‌ى
 خو‌يه‌وه‌و به‌هو‌ى گونا‌حه‌كاني‌يه‌وه‌و به‌هو‌ى نا‌پاريژكاريى و گونا‌حباريى و بى
 ئيلتيزامى خو‌يه‌وه‌و شه‌يتان زه‌فه‌رى پي ده‌بات و به‌ره‌و كه‌وتن و تيشكان و
 دوړاندنى ده‌بات، نه‌وه‌ بيگومان هه‌ر به‌هو‌ى ئيمان و ته‌قواى خو‌يشى‌يه‌وه‌و خوا
 به‌ده‌نگى‌يه‌وه‌و دئ و له‌تاقيكردنه‌وه‌كاني ژياني دنيا ده‌رده‌چي و سه‌ره‌رز ده‌بي،
 دياره لئ ده‌رچوونى ئيمتihanish هه‌ر نه‌وه‌ نيه كه‌حه‌تمه‌ن باباى مسولمان
 يان كومه‌لى مسولمان له‌مه‌يدانى به‌رهنكاربوونه‌وه‌و ږووبه‌ږووبونه‌وه‌دا زال
 بيټ و جه‌نگه‌كه بباته‌وه‌و هه‌ر لاهم ده‌رفه‌ته‌ى ژياني دنيا‌دا سه‌رجه‌م

ئەو ە قووم كردن، ئەو ە ەلەو گوناھەكانە لى سېرىن، ئەو جار بېرۇن بچنە
بەھەشت!

پاشان خوای بەخشەر و بەبەزەیی ئەو چوونە بەھەشتە ئاوا پیناسە دەكات:
(ذلك الفوز العظيم) ئەو ە بە نامانچ گەشتن و بە مراد گەشتنى گەورە، پاشان
دەفەرموئ: (واخرى تحبونها) وە بە ەوى ئیمان و جیە ەو ە شتیکی
دیکەشتان دەست دەکەوئ، شتیکی دیکە کە ئیو ە زۆر ەزى لى دەکەن، بە لام
لاى خوا ئەو ئەمىەتەى نیه، زاناىانى تەفسیر دەلین: ئەو جۆرە تەعبیرە لەو
سیاقەدا ئەو ە دەگەینەى، کە ئەو شتەى دیکە لە لای خوا ئەو بايەخ و ئەمىەتەى
نیە لە چا و لیبوردن و بەھەشت دا بە لام خۆتان ەزى لى دەکەن و خۆشتان
دەوئ: ئەویش بریتىە لە: (نصر من الله وفتح قريب) واتە: یارمەتى یەکتان
لە خواوە بۆ دئ و ەدەرووی خیرتان لى دەکریتەو ە دەروازەى و لاقتان بۆ
ئاو ە دەبئ و ئایین و شەریعەتى خوا بەرپا دەکری.

جا خوشک و برا مسولمانەكانە!

بە راستى مسولمانان وە کە لە سەرەتاو ە گوتمان ئیستا لە تاقیکردنەو ەدان،
بە تايبەتى مسولمانانى کوردستان لە ژێر تەجرەبەى سەخت داین، بۆیە با
لەخۆمان وریا بین! لە ەویەکانى شکست و کەوتن لە تاقیکردنەو ەدا وریا و بیدار
بین لەخۆمانیان دوور بخەینەو ە، وە با ئەو ەکارانەى دەبنە ەوى سەر بەرزانە
دەرچوونمان لە تاقیکردنەو ە دابین بکەین و لەخۆمانیان دا کۆبکەینەو ە، وە با
دنیاش بین کە داها تووی پرشنگدار تەنها بۆ شەریعەتى تیرو تەواو و دادگەر و
بە ەیزو پیزی خوایە بە پیى ئەو و ەعدو بە ئینانەى کە خواو پیغەمبەرە کە ﷺ
داویانە وە ک خوای بالادەست دەفەرموئ: (يُرِيدُونَ لِيُطْفَرُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِمْ وَاللَّهُ
مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) (الصف: ٨) واتە: دەیانەوئ بە قووی زاریان پووناکی
خوا بکوژننەو ە، بە لام خوا پووناکی خۆی ە تەواو دەكات ەرچەندە کافران
قەلس بن.

بهائی خو ئه گهر نهك ههر عهلمانی یه کانی کوردستان، به لڅو نه گهر ههر چی
 عهلمانی یه هه موو ئه وانه ی که پښی غه یری خویان گرتوه، خربنه وه چرای
 دینی خویان پښ نا کوژیته وه نووری خویان پښ خاموش ناکړی، دیاره
 ئه وش خوا (تبارک وتعالی) وهک راستی یهک رایگه یاندوه وهک مرژده کیس
 گفتی داوه که نه گهر ئیمهش ئاماده ی جیهاد نه بین خوی زال و بهرز ئیمه
 لاده بات و کو مه لیکی دیکه ده هیئی: (وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
 أَمْثَالَكُم) (محمد: من الآية ٢٨) واته: وه نه گهر ئیوه پشت بکه نه جهنگ و جیهاد و
 مشوور لیخواردنی نایینی خوا، ئه وه خوا به کو مه لیکی دیکه ده تانگوړی،
 پاشان ئه وان وهک ئیوه که مته رخه م ساردو سپ نابن!

که واته با پیمان وانه بی که ئیمه وهک لایه نیک و ته وژمیکی ئیسلامی
 له لایه ن خوی دادگه ره وه گرهن تیمان پښ دراوه تازه ههر شتی که بکه ین ههر
 له لای خوا خو شه ویستین، مادام ناو و شوړه تی ئیسلامی مان هیه وه عله م و
 دروشمی ئیسلامی مان بهرز کردو ته وه!!

هه روه ها ماموستا (مه لا) به ریزه کان و (شیخ) ه دلسوزه کان و سه رجه م
 مشوور خوړانی دیکه ش، بابزانن که هیچ که س (ضمانه) ی نه دراوه تی که برؤ
 ههر چی ده که ی بیکه! تازه تو پیزو پایت ههر بهرزو پاریزراوه! ته نانه ت نه وه
 نه دراوه به پیغه مبه رانیش ﷺ خوی به به زه بی به پیغه مبه ر ده فهرموی: (لَنْ
 أَشْرَكَ لِيَحْطَنَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (الزمر: من الآية ٦٥) واته: نه ی پیغه مبه ر
 تو ش نه گهر هاو به ش بو خوا دابنی نه وه به ته نکید کرده وه چاکه کانت
 هه لده وه شینه وه وه له زیانباران ده ی!

بهائی مسولمانینه!

هیچ که س گرهن تی و زه مانه تی نه وه ی نه دراوه تی که برؤ مادام ناوت
 له خو ت ناوه ئیسلامی و پیشیکت هیشتو ته وه، یان پو شاکیک
 ئیسلامیت پو شیوه دروشم و نیشانه یه کی ئیسلامه تیت لسه رسه ری

خۆت بەرز کردۆتەو، تازە تۆقەلەمی خەتاو گوناح و ھەلە نووسینت
 لەسەر ھەلگیراوه!! نەء بەلکو تۆ مادام ناوت لەخۆت ناوھ (ئیسلامیی)
 دەبێ زۆر وریا بێ ئیسلام چۆن دەلی دەبێ وابی، ئەگەرنا خوای دادگەر
 تۆ لادەبات و کۆمەلێکی دیکە دینیت، چونکە بیگومان خوای بێ نیازو
 بێ باکو تاک پەکی لەسەر هیچکەس نەکەوتوو ناکەوێو، ئەگەر بیّت و
 ئیمە ئەرکی شەری خۆمان مەردانە جێبەجێ نەکەین، بەتەئکیدخوا
 (جل جلاله) کەسانیکى دیکەو کۆمەلێکی دیکە دینی کەلەئیمە باشترو
 راسترو ساغتر بن و وەك بۆ ئایین و بەرنامەى خوا (جل وعز) شایستەیه
 کار بکەن و مشوور بخۆن!

ساخوایه بەکەرەم و بەخششی بێ سنووری خۆت لەو کەسانەمان
 بگێڕی کە بەشیوەیهك دینداریی دەکەن و بەرپۆه دەچن کەجیگای
 رەزامەندی تۆیەو توفیقمان بەدی کەوەك بۆ خۆت و پیغەمبەرەكەت ﷺ
 و شەریعەتە بێ ھەلەو پەلەكەت شایستەیه کاربکەین و بجوولین،
 بۆئەوھى موستەھەقى ئەو نەبێن کەلەمەیدان دا لابدریین و بەکەسانی
 دیکە بگۆڕیین.

ئـــــــامین

وآخر دعوانا أن، الحمد لله رب العالمین

- پیشکەش بئ
- پیناسەى ئەم نامیلکەيە
- بەشى يەكەم: ھەوت راستى گرنگ لەبارەى تاقىكرانەووە
- يەكەم/ خوا ئىنسانى بۆ بەندايەتى كردن خولقاندووە بەندايەتى
- ئىنسانىش بۆ خوا لەميانەى تاقىكرانەووەى دا دەبئ
- دووەم/ سروشتى ئىسلامىش تاقىكرانەووەى مرؤف دەكاتە شتىكى ھەتمى
- سئ يەم/ سروشتى ئەھلى كوفرىش ھۆكارىكى گرنكى تاقىكرانەووەى مسولمانە
- چوارەم/ سروشتى مرؤفیش تاقىكرانەووەى مرؤف پيويست دەكات
- پينجەم/ ئىنسانى مسولمان و كۆمەلى مسولمان بەبئ تاقىكرانەووە سەخت و
- دژوارەكان پوخت و كامل نابن
- شەشەم/ سوننەتى خوا جل جلالە وايە كەھەتا مسولمانان قۇناغى تاقىكرانەووە
- نەبەرن و ساغ نەبەنەووە نايانباتە قۇناغى بالا دەستىي و ھوكمرانىيەووە
- ھەوتەم/ تاقىكرانەووەى مسولمانان لەسايەى شوومى جىھانگىرى
- (العوامة) دا يەكجار قورس و سەختەو پيويستە خۇيانى بۆ ساز بكن...
- بەشى دووەم/ سئ ئاگادارى پيويست بۆئەووەى بەھەلەدا نەچىن
- ئاگادارى يەكەم: ھەركەسيك لەسەر پىيازى غەيرى خوا بىت لەسەر بەلاو
- گرفتارى يەكانى پاداشتى نىيە.
- ئاگادارى دووەم: ھەركەسيك بەھۆى گوناھىكەرە تووشى بەلا بىت،
- نەك ھەر پاداشتى نىيە، سزاشى دەدرىت.
- ئاگادارى سئ يەم: ھەركەسيك بەشيۆەيەكى ھەلە خۆى بداتە بەر (ابتلاء)
- پاداشتى نىيەو گوناھبارىشە.
- بەشى سئ يەم/ دەقى وتارەكەى مرگەوتى جىھاد
- ۱- ماناى تاقىكرانەووە (ابتلاء - الأفتان - الامتحان)
- ۲- بوارەكانى تيدا تاقىكرانەووە
- ۳- تاقىكرانەووەى خوا بۆ بەندەكانى ياسايەكى ھەتمى خوايە
- ۴- ھىكەمت و فەلسەفەى تاقىكرانەووە
- ۵- ھۆكارەكانى كەوتن لەتاقىكرانەووەدا
- ۶- ھۆكارەكانى دەرچوون لەتاقىكرانەووە

MediaAmeerOffice f له لودی کومار به ناسیه کان / لکتالانی
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير / AliBapirw t

archive.org/details/@alibapir y

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

پاڤه پاندنی مکتبمی له میر

نهم به رهه مانه چاوه پیری چا پین

- ۱- ئافرهت و خیزان له سایه ی شه ریه تدا.
- ۲- ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی له بهر پۆشنای قورئان و سوننه تدا.
- ۳- پروونکردنه وه ی بنه ما شه رعیه یه کان و هیله گشتیه کانیه
- کۆمه ئی ئیسلامیه (به ههردوو ک زمانی کوردی و عه ره بی).
- ۴- چه ند سه رنج و ئاگاداری یه ک دهر باره ی کار و جموجو ئی ئیسلامی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(الم، أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ

يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ، وَلَقَدْ فَتَنَّا

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ

صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ)

(العنكبوت: ۱-۳)

MediaAmeerOffice

علی بابا / AliBapirw

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

له تیاره کیسه؟ ریشه یکنه! لکسه! لکسه!

Stay in touch on social media

لکسه! لکسه! لکسه! لکسه!

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

راکته پاردنی مه کله یی له میر

علی بابا / AliBapir

AliBapir

علی بابا / AliBapir

علی بابا / AliBapir

ژماره ی سپاردنی (۱۵۱) ی سالی ۲۰۰۳ ی وه زاره تی روشنبیری پی دراوه

www.alibapir.net